

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 மார்ச் 25]

ஆகவே, இத்தகைய நிலையில் வழக்கு எடுக்க செயல் மணியையும், அந்தப் பெண்கள் 12 அல்லது 11 பேரையும் கைது செய்து ஜாமீனில் அவர்கள் வெளியே வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, வழக்கு நடந்து முடியும்பொழுது இதன் முழு உண்மையும் தெரியும்.

அதுமட்டுமல்ல, நான் இன்னொன்றையும் சொல்வேன். தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரையில் இந்த நிலைமைகளை நாங்கள் ஆதரிக்கவில்லை என்பதையும், இது கண்டிக்கத்தக்கது என்பதிலேயும் எங்களுக்கு எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடும் இல்லை என்பதையும் இங்கே நான் தெரிவித்து, இதற்காக இந்தச் சட்டப் பேரவையை ஒத்திவைத்து வவாதத்திலே இறங்க வேண்டுமென்று நான் நினைக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பின் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இத் தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்கத் தேவை இல்லையென்பதால், இதற்கு இசைவு மறுக்கப் பெறுகிறது.

(5) வரவு-செலவுத் திட்டம் 1981-82—விவாதம்—தொடர்ச்சி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்மீது பொது விவாதம் தொடரும்.

[முற்பகல் 11-40.]

*திரு. ப. நெடுமறன் : தலைவர் அவர்களே, நான் ஒரு பணிவான விண்ணப்பத்தை எங்களுக்கு மட்டுமல்ல, எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கும், மற்ற முக்கிய கட்சிகளுக்கும் விடுக்க விரும்புகிறேன். இந்தப் பொது விவாதத்திலே தினசரி அந்தப் பக்கத்திலே இருந்து ஆரம்பித்து இங்கே வருவதற்குள் 1½ மணி ஆகிவிடுகிறது. எனவே இந்தப் பக்கத்தில் இருக்கிறவர்கள் பேசுவதற்கு அனுமதி இல்லை. எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. பாரமலை அவர்கள் பேசுவதற்காக கடந்த 2 நாட்களாக அவர் பெயர் பட்டியலில் இருந்தும் இங்கே வருவதற்குள் முடிந்து விடுகிறது. எனவே நான் கேட்டுக் கொள்வது ஒரு நாள் அந்தப் பக்கத்திலே இருந்து ஆரம்பிக்கலாம், இன்னொரு நாள் இந்தப் பக்கத்திலே இருந்து ஆரம்பிக்கலாம், எல்லோருக்கும் சமமான வாய்ப்பு தரவேண்டும்.

1981 மார்ச் 25]

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு பெரிய எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும்கூட இதுவரையில் 2 பேர்களுக்குத் தான் பேச வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கிறது. தயவு செய்து தாங்கள் அந்த நேரத்தை வரையறுத்துத் தருகின்ற ஒரு முறையை உருவாக்குவதன் மூலம் எல்லோருக்கும் நியாயம் கிடைக்கின்ற வாய்ப்பு அளிப்பதிலே எனக்கு எந்தவிதமான மாறுபாடும் இல்லை. ஆனால் தினந்தோறும் ஆளுங்கட்சி யச் சேர்ந்தவர்களும் எதிர் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் பேசி வருகிற முறை இருக்கிற காரணத்தால், உறுப்பினர் எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கின்ற கட்சிகளுக்கு சில நேரங்களில், சில நாட்களில் வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கக் கூடும். ஆனால் மொத்த விவாதத்திலே அவர்களுக்கு உரிய வாய்ப்பு கிடைக்க தாங்கள் கவனித்துக் கொள்ள கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் 1981-82 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற நான் முன் வருகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தருகிற நேரத்தில் ஒரு அரசுக்கு அழகு, நோயில்லாதிருத்தல், செல்வச் செழிப்பு, விலைபொருள் வளம், இன்பவாழ்வு, நல்ல காவல் ஆகிய ஐந்தும் தான் ஒரு அரசுக்கு அழகு என்று முதலிலேயே கருத்தினைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய தமிழ்நாடு அரசைப் பொருத்தவரையில் தமிழகத்தில் இருக்கிற நிலைமையை நாம் இந்த நிதிநிலை விவாதிப்பதற்கு முன்பு சுருக்கமாக எண்ணிப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் அண்மையில் வெளிவந்த மருத்துவக் குறிப்பு இந்தியாவிலேயே இருக்கிற புற்று நோயாளிகளில் 5-ல் 1 பங்கு தமிழகத்திலே இருக்கிறார்கள் என்ற குறிப்பு வெளி வந்திருக்கிறது. என்பது மிகவும் வேதனைக்குரிய ஒன்றாகும். அதற்கு அடுத்தபடியாக திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பொறுப்பிலே இருந்த நேரத்தில் தமிழகத்தில் இருக்கிற தொழு நோயைத் தடுப்பதற்கு, தொழு நோயாளிகளுக்கு பாதுகாப்பாக அவர்களுக்கு என்று இல்லங்கள் கட்டப் பட்டது. ஆனால் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்த வரையில் அந்த இல்லங்களை அதிகப்படுத்தவோ அல்லது காசநோய் மருத்துவமனைகளை அதிகப்படுத்தவோ அல்லது புற்றுநோயைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்காக தனியாக மருத்துவப் பிரிவினை ஏற்படுத்துவதற்கோ இங்கே எந்த ஒரு திட்டமும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் தரப்படவில்லை. இது மிகவும் ஏமாற்றத்திற்குரியது.

[திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்]

[1981 மார்ச் 25]

அதற்கடுத்தபடியாக இருக்கிற செல்வம் என்ற நிலையிலே பார்க்கிறபோது, வளத்தைப்பற்றிப் பார்க்கிறபோது தமிழ் நாட்டிலே இன்றைக்கு முழுக்க முழுக்க வறட்சி ஏற்பட்டுள்ள நிலைமை.

இந்த வறட்சி நிலையில் எல்லா மாவட்டங்களும் வறட்சி மாவட்டங்களாக அறிவிக்கப்படாமல், வறட்சி மிகுந்த மாவட்டங்கள் மட்டும் வறட்சி மாவட்டங்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. நான் சார்ந்து இருக்கின்ற குமரி மாவட்டத்தை வறட்சி மாவட்டமாக அறிவிக்கவில்லை. வறட்சி நிலைமை குமரி மாவட்டத்தில் உள்ள நான்கு தாலுக்காக்களில் இருக்கின்றன. குறிப்பாக, கல்குளம் தாலுக்கா விலும், விளவங்கோடு, அகஸ்தீஸ்வரம் தாலுக்காவிலும் வறட்சி நிலைமை அதிகமாக இருக்கிறது. வறட்சியின் காரணமாக விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டு, விலைபொருள்கள் குறைந்து இருக்கின்றன. இந்த நிலைமையில் தமிழகம் முழுவதும் விளைபொருள்கள் உற்பத்தி குறைந்து இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு மின்சாரம் இல்லாமல், போதிய அளவு நிலக்கரி இல்லாமல் தொழில்துறை முடக்கம் அடையும் நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் விளைபொருள்களின் உற்பத்தியும் தமிழகத்தில் கொழிக்கும் நிலையில் இல்லை என்பதையும் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை.)

காவலைப் பற்றி சொல்கிறபோது, இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற நிலைமை என்னவென்று சொன்னால் தனியாக எவருமே தெருவில் நடமாட முடியாத அளவிற்கு நிலைமை இருக்கிறது. குறிப்பாக, குமரி மாவட்டத்தில் பாலக்கோடு என்கிற பகுதியில் 1980 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 20-ந் தேதி நள்ளிரவு 28 வயது இளைஞர் புஷ்பாகரன் என்பவர் குத்தி கொலை செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்கள். இதுவரையில் போலீசார் துப்பு துலக்கவில்லை. யார் மீதும் வழக்கும் பதிவு செய்யவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பாசனத்தைப் பொறுத்தவரையில் 20,500 ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி இந்த ஆண்டில் செய்யப்படும் என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் எந்தெந்த திட்டங்கள் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், கோதையாறு இர்ரிகேஷன் சிஸ்டத்தில் இருக்கிற சகல கால்வாய்களிலும் கடந்த 10—15 தினங்களாகத் தண்ணீர் கிடைக்காததால் அங்கே விவசாயம் அத்தனையும் பாழாகி இருக்கிறது. ஆகவே, அங்கேயிருக்கிற இர்ரிகேஷன்

1981 மார்ச் 25] [திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்]

சிஸ்டத்தை “ஸ்டெபிலைஸ் செய்வதற்கு சில திட்டங்களை நிறைவேற்ற அரசு முன் வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்காக இந்த அரசு நிதி எதுவும் ஒதுக்கப் படாமல் இருப்பது கண்டு வருந்துகிறேன். அந்த நீர்த் தேக்கத்தை ஸ்டெபிலைஸ் செய்வதற்கு வள்ளியாறு, பன்றி வாய்க்கால் ஆகியவற்றில் ஓடும் தண்ணீர் வீணாகச் சென்று கடலில் கலப்பதைத் தடுத்து அணை கட்டும் முயற்சியை அரசு மேற்கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடலோரப் பகுதியில் வாழும் மீனவர்களுக்கு எந்தச் சலுகையும் இந்த அரசு இதிலே சொல்லவில்லை. இங்கேயுள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்த அரசு மீனவர்களின் நண்பன் என்று எல்லாம் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு மீனவச் சமுதாயத்து மக்கள் பட்டினியால் மிகவும் வாடி வதங்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் போதுமான மீன் கிடைக்கவில்லை. அவர்களுக்கு மீன் கிடைக்காத காரணத்தால் பட்டினியால் வாடிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை குமரி மாவட்டத்தில் இருக்கிறது. நெல்லை மாவட்டத்திலும் கடலோர பகுதிகளில் இருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்த காலத்தில் இப்படிப்பட்ட பஞ்ச காலத்தில் மீனவர்களுக்கு இலவச ரேஷன் வழங்கப்பட்டது.

[முற்பகல் 11-50.]

அதைப்போல இன்றைக்கு இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருப்பது வருத்தம் தரக் கூடியதாக இருக்கிறது. இதற்கு மேலாக கிராம ஊழியர்கள் குறிப்பாக நெல்லை மாவட்டத்திலும் எங்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும் இருக்கிற கிராம அலுவலர்கள், நீர்ப்பாசன சங்கத்திலே இருக்கிறவர்கள், கிராம அதிகாரிகளுக்குமீ வேலை பார்த்துப் கொண்டிருக்கிற அலுவலர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பான திட்டம் இந்த பட்ஜெட்டிலே குறிப்பிடப்படவில்லை.

விளையாட்டு ஆசிரியர்கள்— பிசிக்கல் டைரக்டர்ஸ்— பி.பி.எட்., எம்.பி.எட்., சி.பி.எல். படித்தவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்தும் திட்டங்கள் அல்லது ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை அதிகரிக்கும் திட்டங்கள், அல்லது பட்ட தாரிகளாக இருக்கிறவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்தும் திட்டங்கள் எதுவும் இந்த பட்ஜெட்டிலே தரப்படவில்லை. ஆகவே, இந்த பட்ஜெட் ஒரு வறண்ட பட்ஜெட்டாக இருக்கிறது.

[திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்] [1981 மார்ச் 25]

குடி தண்ணீரைப் பொறுத்தவரையில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் முட்டம், கருங்கல், கருமம், காரமடை, அம்மாண்டிவினை, திங்களச்சந்தை போன்ற பகுதிகளில் குடி தண்ணீர் இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. அங்குள்ள மக்கள் விலை கொடுத்து குடி தண்ணீர் வாங்க வேண்டிய நிலை இருப்பது கண்டனத்திற்குரியதாகும். எனவே, இந்த பட்டுஜெட்டைப்பற்றி கருக்கமாக சொல்ல வேண்டுமானால், வறண்ட நேரத்தில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிற, வறட்சி நேரத்திலே வெளியிடப்பட்டிருக்கிற இந்த பட்டுஜெட் மிகவும் வறண்ட நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதைக் கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

*திரு. இரா. சண்முகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மண்புமிகு நிதி அமைச்சரவர்கள் இந்த அவையிலே சமர்ப்பித்திருக்கிற 1981-82 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை இங்கே சமர்ப்பித்த நேரத்தில், இங்கே பணியாற்றுகின்ற, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அனுப்பப்பட்டிருக்கிற மாமன்ற உறுப்பினருடைய நிலையை உணர்த்துவதற்காக மக்களுக்கு நாம் செய்ய வேண்டிய கடமைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன என்பதை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, இந்த அரசு விவசாயிகளுடைய அரசு என்று சொல்வதற்கு முதல் கட்டமாக, முதன் முதலாக நிதிநிலை அறிக்கையிலே கோதுமைக்கு குவிண்டாலுக்கு 1.17 ரூபாயாக இருந்ததை 130 ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள்; ஆனால் அதே நேரத்தில் தென்மாநிலங்களிலே பயிரிடக்கூடிய அரிசிக்கு விலை உயர்த்தாமல் இருப்பதை கண்டித்தும், மைய அரசு உடனடியாக அரிசிக்கு விலையை உயர்த்திக் கொடுக்கும் என்ற அரசின் நம்பிக்கை யையும் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். மேலும் விவசாயத்தை நம்பி இருக்கிற தென் மாநில மக்கள் கேட்டும், கோதுமைக்கு அதிக விலை கொடுத்துவிட்டு, வேண்டுமென்றே இதுநாள் வரையில் அரிசிக்கு கட்டுப்படி ஆகக்கூடிய விலை கொடுக்காமல் இருப்பதை நாம் அனைத்து உறுப்பினர்களும் ஒன்று சேர்ந்து மத்திய ஆட்சிக்கு பொறுப் பேற்றிருக்கிற திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையாரை நிச்சயமாக ஒரு குவிண்டால் நெல்லுக்கு 150 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டுத் தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1981 மார்ச் 25]

[திரு. இரா. சண்முகம்]

மேலும் விவசாயப் பெருமக்களுக்கு இந்த அரசு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தோடு, நல்ல உணர்வோடு இங்கே கொடுத்திருக்கிற தன்னிறைவுத் திட்டத்தை நல்ல முறையிலே செயல்படுத்த 31.50 கோடி ரூபாய் திட்டத்தில் 10.23 கோடி ரூபாயை மின்சாரத்திற்காக ஒதுக்கியிருப்பதை அறிந்து நான் இந்த அரசை பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்றால் இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் விவசாயிகள் உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு அதிகமாக நம்பியிருப்பது இந்த மின்சாரத்தைத்தான். மின்சாரப் பற்றாக்குறையினால் இன்றைக்கு அவர்கள் பெரிதும் அவதியுறுகிறார்கள். அந்த நிலையில் இப்போது 30,000 பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சார இணைப்பு கொடுத்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

மேலும் இங்கே இந்த மாநிலத்தில் இருக்கிற பல பெரிய நகரங்களில் இருக்கிற சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களுக்கு, 1,000 சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களுக்கு மோட்டார் பொருத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தை நான் வரவேற்று பாராட்டுகிறேன். அதோடு அவர்களுக்கு 1.125 ரூபாய் உதவித் தொகையாக வழங்குவதையும் வரவேற்கிறேன்.

வேலைக்கு உணவுத் திட்டத்தின் கீழாக 765.5 இலட்ச ரூபாய் ஏதுக்கி 60 ஆயிரம் டன் அரிசியையும் ஒதுக்கி இருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் இத்திட்டத்தின் மூலமாக கிராமப் பகுதியிலே இருக்கின்ற மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கிற வகையில் அவர்களுக்குப் போய்ச் சேருகின்றதா என்பதைக் கண்காணிப்பதற்காக அதிகாரிகள் சரியாக இல்லை என்பதை இங்கே நான் வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதற்குக் காரணம் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகின்றபோது போதிய பணம் இல்லாத நிலையையில் உள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு பெரிதும் பயனுள்ளதாக ஆக்கவும் வறட்சி இருக்கின்ற இந்த நாளில் இந்த அரிசியும், ரூபாயும் அங்கே வாழ்கின்ற மக்களுக்கு பேருதவியை அளிப்பதாலும் இதை மேலும் அதிகமாகக் கொடுப்பதற்குரிய வாய்ப்பை உண்டாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆனால் கொடுக்கப்படுகின்ற ரூபாய் சரியாகப் பயன்படுத்தப் படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை இங்கே ஆமர்ந்திருக்கின்ற இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் 'தணிக்கை செய்கின்ற பாக்கியத்தை எங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்' என்று கேட்கிறார்கள். இதை அருமை நண்பர் திரு சித்தன் அவர்கள் வலியுறுத்தினார்கள். மத்திய ஆட்சியிலே இருந்து கொடுக்கப்படுகின்ற தொகையை ஒரு தனிப்பட்ட கட்சி ஆடிச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்பது எந்த அளவிற்குப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் கேட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. இரா. சண்முகம்]

[1981 மார்ச் 25]

அடுத்து மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருக்கின்ற இந்த சூழ்நிலையில் விவசாயத்திற்கு அதிகப்படியான டீசல் பயன்படுத்தப்படுவதால் தமிழக அரசு டீசல் விலையை நிச்சயமாக உயர்த்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சமீபத்தில் டீசல், பெட்ரோல் ஆகியவை எவ்வளவுதான் அதிகமாக விலை ஏறி இருந்தாலும், தமிழக அரசு நிச்சயமாக அந்த விலையை ஏற்ற வேண்டாம். அப்படியே ஏற்றினாலும் அதில் விவசாயிகளுக்குச் சலுகை அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கல்விக்காக இந்த அரசு 255.35 லட்சங்கள் ஒதுக்கி இருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய அருமை நண்பர் படித்த பட்டதாரிகளும், ஆசிரியர்களும் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்றும் அவர்களுக்காக இந்த பட்ஜெட்டில் போதுமான நிதி உதவி ஒதுக்கப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டையும் எடுத்து வைத்தார்கள். ஆனால் நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன். இந்த ஆட்சி தான் படித்த ஆசிரியர்களுக்கு அதிகப்படியான வேலை வாய்ப்புத் தருவதற்கான அடிப்படையில் 1,650 ஆசிரியர்களை கூடுதலாக நியமனம் செய்வதற்கு ஒப்புதல் அளித்திருக்கின்றது. தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் ஆயிரம் பேரையும், உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு பி.டி. ஆசிரியர்கள் 200 பேரையும், இடைநிலைப் பள்ளிக்கு பி. டி. நிலையில் உள்ள 200 தலைமை ஆசிரியர்களையும், உடல் பயிற்சி ஆசிரியர்கள் 250 பேரையும், கைத்தறி முழு நேர ஆசிரியர்களாக 250 பேரையும், தமிழாசிரியர்கள் 500 பேரையும் நியமனம் செய்வதற்கு இந்த அரசு உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கின்றது. மேலும் ஆலயங்களில் தமிழாசிரியர்களை நியமனம் செய்வதற்கு இந்த அரசு உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கின்றது. இதை நான் பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அடுத்து இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற தொகையில் ஆர்ப்பிப்பனேஜ் மாணவர்களுக்கு உணவுக்காக மட்டும் 18 ரூபாய் அளிப்பதாக இருக்கின்றது. அந்த 18 ரூபாயில் அந்த மாணவர்களுக்கு மூன்று வேளையும் உணவு அளிப்பதற்கு அது போதாததாக யால் இந்த அரசு நிச்சயமாக அதை 50 ரூபாயாக உயர்த்தித் தருவதற்குரிய வகையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து என்னுடைய திருத்தணித் தொகுதியில் இருக்கின்ற அரசினர் கலைக் கல்லூரியில் பி. ஏ. வகுப்பு வந்திருக்கின்றது. அதுபோன்று பி. எஸ். சி. மேல் வகுப்பும், பி. காம். வகுப்பும் நிச்சயமாக ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்குரிய வகையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அடுத்து கிராமப் பகுதியிலே இருக்கின்ற சாலைகளைச் செப்பணிடுவதற்கு 15 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன். மேலும் இந்தத் திட்டத்தின் காரணமாக

1981 மார்ச் 25]

[திரு. இரா. சண்முகம்]

ஏழை மக்கள் வாழ்கின்ற கிராமங்களுக்கு சாலை இணைப்பு ஏற்பட்டால் அங்கே பேருந்துகள் செல்வதற்கான வாய்ப்புகள் உண்டாகும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[நண்பகல் 12-00]

தன்னிறைவுத் திட்டத்திற்கு இந்த ஆண்டு 6 கோடி ரூபாயும், இதற்கு அடுத்த ஆண்டு 7 கோடி ரூபாயும் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. 5 ஆண்டு காலத்திற்கு 40 கோடி ரூபாயை மொத்தமாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக அடிப்படை அத்தியாவசிய வசதிகளை கிராமப் பகுதிகளிலே செய்து தருவதற்கான வாய்ப்பை இந்த தன்னிறைவுத் திட்டம் ஏற்படுத்தித் தருகிறது. ஆகவே தமிழகம் முழுவதும் இந்த தன்னிறைவுத் திட்டத்தை முழுமையாக நிறைவேற்றுவார்களேயானால், ஒரு 15 ஆண்டு காலத்திற்குப் பிறகு, கிராமப்பகுதிகளிலே அத்தியாவசியமான அடிப்படை வசதிகள், தேவைகள் அனைத்தும் பூர்த்தி அடையும் என்பதிலே ஐயம் இல்லை. ஆகவே இந்த திட்டத்தை நிச்சயமாக கடைசி வரையில் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய திருத்தணி பகுதியிலே சர்க்கரை ஆலை ஒன்று வேண்டும். சர்க்கரை ஆலை ஒன்றை செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் ஏற்படுத்த இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் எந்த இடத்தில் அந்த ஆலையை நிறுவப் போகிறார்கள் என்று திட்டவட்டமான அறிவிப்பு எதுவும் செய்யப்பெறவில்லை என்ற காரணத்தால், அந்தப் பகுதி மக்கள், அந்த ஆலையை வட செங்கையிலா தென் செங்கையிலா எந்த இடத்தில் நிறுவுவார்களோ என்ற அச்ச உணர்வுக்கு ஆட்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே நிறுவ இருக்கும் ஆலையை வட செங்கையிலே உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சமீபத்தில் தமிழகத்தில் வறட்சி நிலை ஏற்பட்டிருப்பதை பற்றி இந்த அவையிலே பரபரப்பு ஏற்பட்டு, எனக்கு முன்னால் பேசிய அனைவருமே ஏறத்தாழ அதைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். ஆனால் ஒரே ஒரு பருவ மழை தவறியதன் காரணமாகவே இவ்வளவு வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், அதன் காரணத்தை சிந்திக்க வேண்டும். இதற்கு முன்னால் ஆண்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியினர் மக்களுடைய வரி பணத்தை மக்களின் தேவைகளுக்காக, குடி தண்ணீர் போன்ற அடிப்படை வசதிகள் ஏற்படுத்துவதற்காக சரிவர பயன் படுத்தாத காரணத்தினாலேயே ஒரு பருவ மழை

[திரு. இரா. சண்முகம்]

[1981 மார்ச் 25]

தான் தவறியும் கூட இத்தனை பெரிய அளவு பாதிப்பு ஏற்பட்டு விட்டது.—வறட்சி நிலை உண்டாக்கி விட்டது என்பதை குறிப்பிட்டுக் காட்டக் கடமை பட்டிருக்கிறேன்.

ஆனால் இது குறித்து அவர்கள் பேசுகிறபோது அடையாளக் காட்டுகையெல்லாம் கூட கொண்டு வந்து காட்டி இந்த அவையில் சச்சரவை ஏற்படுத்தினார்கள். அதற்கு காரணம் இதற்கு முன்னால் இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசே, தவிர வேறு அல்ல, என்பதை இங்கே சுட்டிக் காட்டக் கடமை பட்டிருக்கிறேன். புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஆட்சி வந்தபிறகு தான், தன்னிறைவுத் திட்டம் போன்ற நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டி, கிராம புற மக்களுக்கு அடிப்படை அத்தியாவசிய வசதிகளை ஏற்படுத்தி தந்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட்டு பாராட்டி வரவேற்கிறேன். இந்த நேரத்தில் என்னுடைய தொகுதிக்குரிய ஒன்றிரண்டு கோரிக்கைகளை எடுத்து வைத்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

கிராமப் புறங்களிலே 20 மருத்துவ மனைகளை தொடங்க திட்டமிட்டிருப்பதாக. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ளது. என்னுடைய தொகுதியில் கனகம்மாள் சத்திரத்தில் ஒரு மருத்துவ மனையை துவங்கி தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன் கனகம்மாள் சத்திரத்தில் குறுக்கே ஓடும் ஆற்றில் ஒரு பாலம் கட்டித்தரவேண்டும் என்று 3 ஆண்டு காலமாக கேட்கப்பட்டும், வலியுறுத்தப்பட்டு வந்தும் கூட இதுவரையில் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்று குற்றச்சாட்டாக வைக்க விரும்புகிறேன். எத்துணையோ மாவட்டங்களில் பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்களை செலவு செய்து பல பாலங்கள் கட்டப் பட்டிருப்பதை இங்கே இருக்கிற மாமன்ற உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். ஆனால் செங்கை மாவட்டத்தில் 3 பாலங்கள் கனகம்மாள் சத்திரம், மனலூர், N. N. கண்டிகை போன்ற இடங்களில் கட்டித்தர வேண்டும் என்று 3 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக கோரிக்கை விடுத்துக் கொண்டிருந்தும் கூட எந்தவித நடவடிக்கையும் இல்லை. தயவுசெய்து அரசு அதில் கவனம் செலுத்தி செங்கை மாவட்ட மக்களுக்கு அந்த பாலங்களை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக திருமழிசை டாசல் தொழிற்சாலை இருக்கிறது (மணியடிக்கப் பெற்றது). 400-க்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் அங்கே பணிபுரிகிறார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலை மூடப் பட்டிருப்பதால் அந்த தொழிலாளர்கள் மிகுந்த கஷ்டத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கும் யூனிட் ஆபீஸர் சரியாக இல்லை—அவர் நியாயமான முறையில்

1981 மார்ச் 25] [திரு. இரா. சண்முகம்]

நடக்கவில்லை என்ற காரணத்தால்தான் இந்த நிலை ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, அரசே அந்தத் தொழிற்சாலையை ஏற்று நடத்த முயற்சி செய்து, அந்தத் தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, இந்த அரிய சந்தர்ப்பத்தை அளித்ததற்காக நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

*திரு. நா. சுந்தராஜ் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1981-82 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையை நம்முடைய மண்புழை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். அதன்மீது விவாதம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் வெளியிட்ட கருத்துக்களோடு, எண்ணங்களோடு என்னுடைய கருத்தையும் இணைத்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு விவாதத்திற்கு எடுக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் ஆண்டு இறுதியில் சுமார் 122.96 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறையாக காட்சி அளிக்கிற ஒரு அச்ச சூழ்நிலையைத் தோற்றுவிக்கிற வகையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிற காட்சியைப் பார்க்கிறோம்.

ஆக, இருக்கிற சூழ்நிலையில் நிதி ஆதாரங்கள் மூலமாக இந்த அரசு வேண்டுமானால் கிட்டத்தட்ட ரூ. 1,128 கோடி அளவில் ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையைத் தாக்கல் செய்கிறோம் என்று பெருமையோடு இன்று பேசினாலும்கூட அதன் மூலம் தமிழக மக்களுக்கு ஏற்பட இருக்கிற நன்மைகள் குறித்து சரியான முறையில் விளக்கங்கள் கூறப்படவில்லை என்று நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மத்திய அரசைப் பொறுத்தவரையில் இன்று எக்லைஸ் வரி மூலமாக நம் மாநிலத்திற்கு பல ஆண்டுகளாக 20 சதவிகிதம் கிடைத்து வந்ததன் மூலமாக சுமார் 91 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு ஒதுக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் 1979-ல் இருந்து 40 சதவிகிதம் என்று அதை உயர்த்தி 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கு சுமார் 192 கோடி ரூபாய் மத்திய அரசு எக்லைஸ் வரி மூலமாக நம் மாநிலத்திற்கு கொடுக்கிறது. ஒன்றை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்திய நாடு பூராவும் அதில் மொத்தமாகக் கிடைக்கக் கூடிய தொகை ஆயிரம் கோடி ரூபாய் தான். ஆனால் தமிழ்நாட்டுக்கு என்று தனித் தன்மையோடு அதிக அன்போடு கூடுதலாக ஒதுக்கீடு செய்து அது 192 கோடி ரூபாய் என்று அளவிற்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, மத்திய அரசு எங்களைக் கவனிக்கவில்லை என்று மாநில அரசு பழி போடுவது என்பது எவ்வளவு தவறானதாக இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அப்படி மத்திய அரசு மூலம் கிடைக்கிற தொகையை நாம் எந்தளவிற்குப் பயன்

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

[1981 மார்ச் 25]

படுத்திருக்கிறோம். அதை வைத்து எந்தளவிற்கு தமிழ்நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கான திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம் என்று பார்த்தால் எந்தவிதமான முற்போக்குத் திட்டங்களையோ அல்லது டெவலப்மென்ட் என்று சொல்லக் கூடிய வகையில் நிர்வாக நடைமுறையில் மக்களுக்கு பொருளாதார ரீதியில் முன்னேற்றம் ஏற்படுகிற திட்டங்களை நாம் செயல்படுத்துவதற்கான முனைப்போ அல்லது ஆர்வமோ அல்லது அதற்கான திட்டங்களோ இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இல்லை.

இந்த மன்றத்தில் வறட்சி நிலைபற்றி பல நாட்கள் இங்கே விரிவாகப் பேசினாலுங்கூட முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மதுரையில் அன்று சொன்னார்கள். நாங்கள் இன்னும் மத்திய அரசுக்கு அறிக்கை தாக்கல் செய்யவில்லை என்று. காரணம், நாங்கள் அதிகாரிகளை நம்பினோம், அதிகாரிகள் சரியான தகவல்களை கொடுக்கவில்லை. அதே நேரத்தில் நான் நேரடியாகச் சென்று ஒவ்வொரு பகுதியாகப் பார்த்த பிறகு நானே திருப்தியடைந்து அதற்குப் பின்னால், மத்திய அரசுக்கு அறிக்கை தரப் போகிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்று இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் நாங்கள் மத்திய அரசுக்கு எழுதியிருக்கிறோம், சென்ட்ரல் டீம் அனுப்ப வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆக, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கருத்துக்கும் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் இருப்பதற்கும் இடையே வேறுபாடு இருக்கிறது. இது எப்படி நியாயம்? இதில் எது உண்மை என்பதை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பல்வேறு மாவட்டங்களில் இன்றைக்கு வறட்சி நிலை மிகக் கடுமையாக, கொடுமையாக இருக்கிற காட்சியைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் இந்த அரசு ஏன் அந்தப் பகுதிகளை பஞ்சப் பகுதிகளாக அறிவிக்கவில்லை என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. முதலில் சொன்னார்கள், நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் மாதம் மும்மாரி பெய்யும். ஆகவே எங்களுக்கு வாக்களியுங்கள் என்று கோஷங்களை வைத்து அதன் மூலம் மக்களின் வாக்குகளைப் பெற்று இங்கே உட்கார்ந்திருக்கும் நிலையில் நாம் ஆட்சிக்கு வந்து விட்டோமே என்று தேர்தல் சமயத்தில் சொன்னதை மீறி சொல்ல வெட்கமாக இருக்கிறதா, வேதனையாக இருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன். அதன் காரணமாகத்தான் வறட்சி நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அறிவிக்காமல் இருக்கிறார்களா? வேறு பல மாநிலங்கள் குறிப்பாக ஆந்திரா மாநிலமும் வேறு சில மாநிலங்களும் வறட்சிநிலை பற்றி அறிக்கைகள் கொடுத்து மத்திய அரசு சென்ட்ரல் டீமை அனுப்பி நிதி ஒதுக்கீடும் கொடுத்துவிட்டு இரண்டாவது முறையாக சென்ட்ரல் டீமை அனுப்பி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டு அதையும் மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொண்டு இரண்டாவது முறையாக அவர்கள் பார்வையிட்டு

1981 மார்ச் 25]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

ஆதாரங்கள் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் எல்லாம் நடக்கின்றன என்று தெரிகிறது. ஆனால் நாம் வறட்சி நிலைபற்றி அறிக்கையே கொடுக்கவில்லை என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது எவ்வளவு வேதனையைத் தருகிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

உணவு நிலைமையைப் பொறுத்தவரையில் இன்று நம் நிதி நிலை அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 92.14 இலட்சம் டன் அளவிற்கு உற்பத்தி செய்யப் போகிறோம் என்று. முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் உணவு தானிய உற்பத்தி 38 இலட்சம் என்றிருந்தது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 50 இலட்சம் டன். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 70 இலட்சம் டன். ஆனால் அதே அடிப்படையில் பார்த்தால் இந்த 92.14 இலட்சம் டன் என்பது மிகக் குறைவானதொரு அளவுதான். காரணம், விவசாயத் துறையில் இந்த அரசு போதுமான அக்கறை காட்டாமல், விளம்பரம் மூலம், போஸ்டர்கள் மூலம் உங்கள் கட்சியை நடத்திச் செல்லலாம் என்ற எண்ணத்தில் செயல்படுவதுதான். விவசாயிகள்தான் இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பு என்று வாய் அளவில் பேசிவிட்டு அதற்கான நிதி ஒதுக்கீடு செய்யும்போது அப்படி அதிகப்படியான நிதி ஒதுக்கீடு செய்வதற்கு இந்த அரசு தயக்கம் காட்டுகிறது.

மின் உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசு முற்போக்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளப் போவதாக இந்த அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது என்ன வெனில், தமிழ்நாடு மின்சார இலாகா என்பது ஒரு போட்டி அரசாங்கமாக, ஒரு பாரலல் கவர்ன்மெண்டாக இருக்கிறது.

[மிற்பகல் 12-10.]

காரணம், அங்கேயிருக்கின்ற அதிகாரிகளுக்கு கீழே இருக்கின்றவர்கள் யாரும் மரியாதை கொடுப்பதில்லை. கீழேபணி புரிகின்றவர்கள், அவர்கள் சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. அமைச்சர்கூட இந்த இலாகாவிலே தலையிடுவதற்குத் தயக்கம் காட்டி வருகிறார்கள். இத்தகைய சூழ்நிலையில்தான் அந்தத் துறை செயல்படுகின்றது என்று சொன்னால் மிகையாகாது. இது போன்ற சூழ்நிலை காரணமாக, கிராமப்புற பிரச்னைகள், கிராமத்திலே உள்ள சாதாரண ஏழை எளிய மக்களுக்குத் தேவையான வீதி விளக்குகள் எரியாத ஒரு சூழ்நிலை. நகரங்களிலேயும் இன்றைக்கு இத்தகைய சூழ்நிலை, அதேபோல் பெரிய தொழிற்சாலைகளிலும் 3, 4 மணி நேரங்களுக்கு மேல் இயங்க முடியாத ஒரு நிலைமை இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கின்றது.

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

[1981 மார்ச் 25]

என்று சொன்னால், அதற்குக் காரணம் இந்த அரசாங்கம் இன்றைக்கும் சரி, கடந்த காலத்திலும் சரி அதற்குச் சரியாக திட்டமிடாததன் காரணமாக, சரியான தன்மை இல்லாததன் காரணமாக அவர்களால் சரியாக இதை செயல்படுத்த முடியவில்லை. அதனால்தான், இன்றைக்கு இந்தப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

மத்திய அரசாங்கம் நேஷனல் கிரிட் ஏற்படுத்துவது பற்றிய ஒரு யோசனையைச் சொல்லியிருக்கிறது. அப்படி ஒரு நேஷனல் கிரிட்டை வைத்துக் கொண்டால், இந்தியாவிலேயே உள்ள எல்லா மாநிலங்களிலேயும் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மின்சாரத்தை, எல்லா மாநிலங்களுக்கும் பரவலாக பிரித்துக் கொடுக்கிற சூழ்நிலை உருவாகும், அதை வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறீர்கள். ஆனால், இந்தியாவிலேயே உள்ள நதிகள் தேசியமயமாக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறீர்கள். தண்ணீர் தேசியமயமாக்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை நீங்கள் வைத்திருக்கிறீர்கள். ஆனால், மின்சாரத்தை ஒட்டு மொத்த மாக்கி விநியோகிப்பதற்கு நேஷனல் கிரிட் வேண்டுமென்றால், அதை வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறீர்கள். ஏன் உங்களுக்கு இந்த இரண்டு கருத்துக்கள், மின்சாரம் குறிப்பிட்ட ஒரு மாநிலத்திலே உற்பத்தி செய்யப்பட்டு, அடுத்த மாநிலத்திற்கு அதிக விலைக்கு விற்கின்ற ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. பற்றாக்குறை உள்ள பக்கத்து மாநிலம் அதை வாங்குகிறது. அதை சீராக விநியோகிப்பதற்கு நேஷனல் கிரிட் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கம் சொல்கிறது. எனவே, இந்தக் கொள்கையை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை. என்னுடைய தொகுதியாகிய திருமயம் தாலுகாவில், ரூரல் எலக்ட்ரிபிகேஷன் சொசைடி ஒன்றை மத்திய அரசாங்கம் சுமார் 2 கோடி ரூபாய் அளவில் ஒரு திட்டத்தை ஆரம்பிப்பதற்கான மாநில அரசிற்கு அதற்கான செயல்குறிப்புகளை அனுப்பி, அதை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு அனுப்பி, நிதி ஒதுக்கீடு கொடுத்தும் கூட மாநில அரசு தலைமைப் பெற்றுப்பிலே உள்ளவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அங்கீகாரம் அனுப்பாததன் விளைவாக, அந்தத் திட்டம் அந்தப் பகுதியிலே இன்னும் செயல்புறைப்படுத்த முடியாமல் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தினால் 2 கோடி ரூபாய் வரும். அதன் மூலம் குறிப்பிட்ட அந்த தாலுகாவிலே மின்சாரம் கொடுப்பதற்கு அந்த கூட்டுறவு சொசைடி ஏற்றுக் கொண்டு, அதன் மூலம் சீராக மின்சாரம் விநியோகிக்கப்பட்டால், அதை மேலும் பரவலாக்கலாம், நல்ல முறையிலே மற்ற இடங்களுக்கும் செயல்படுத்தலாம் என்ற திட்டத்தின் அடிப்படையிலே சொன்னால், அதை நீங்கள் தடை செய்கிறீர்கள். ஆகவே, நீங்கள் குறிப்பிட்ட அந்த தாலுகா, ஒரு பகுதி இந்த மாநிலத்திலே இந்த வசதியைப் பெறுவதில் அக்கறை

1981 மார்ச் 25] [திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

காட்டவில்லை. ஆனால், நீங்கள் மத்திய அரசாங்கத்தின்மீது ஒரே பழியைப் போடுகிறீர்கள். எங்களை கவனிக்கவில்லை; நிதி ஒதுக்கவில்லை; எங்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறீர்கள்.

சாலை வசதிகளைப் பொறுத்தவரையில், இன்றைக்கு வறட்சி நிவாரணம் மூலமாக நடைபெறுகிறது. ஆனால், தமிழ்நாட்டிலே கடந்த பல ஆண்டுகளாக சாலைகள் எல்லாம் வசதியில்லாமல் கார் போக முடியாத அளவுக்கு காட்சியளிக்கின்றன. இன்றைக்கு மாவட்டங்களிலே ரோடுகள் போடுவதற்கு தார் டின்கள் கிடைக்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. குறிப்பிட்ட தார் டின்கள், ஒரு குறிப்பிட்ட கோட்டத்திற்கு அல்லது குறிப்பிட்ட டிவிஷனுக்கு அனுப்பப்பட்டால் அவைகள் எங்கோ போய் விடுகின்றன. தனியார்கள் எப்படியோ ரகசியமாக அவைகளை வாங்கிக் கொண்டு போய் விடுகிறார்கள். இதைக் கண்காணிக்கக் கூடாதா? சேது சமுத்திரம்.....

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுந்தரராஜ் அவர்கள் இந்த தார் டின்களை தனியார்கள் ரகசியமாக வாங்கிக் கொண்டு போய் விடுகிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை சொல்லியிருக்கிறார்கள். நெடுஞ்சாலைத் துறையைப் பொறுப்பேற்றிருக்கின்ற நான் கேட்டுக் கொள்வது தயவு செய்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்களை ஆதாரத்துடன் இங்கே தந்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: பின்னால் தருகிறேன். நான் பொதுவான குற்றச் சாட்டாகச் சொன்னேன். இந்த அரசாங்கம் இதை முழுமையாக விசாரிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட குற்றச்சாட்டைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது ரகசியமாக திருடப்பட்டிருக்குமானால், தனியாக குறிப்பிட்டு அமைச்சரிடம் சொன்னால், அமைச்சர் நடவடிக்கை எடுப்பார்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: அப்படி கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட தவறு நடந்திருக்கிறது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். (கூச்சல், குழப்பம்).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இது பொதுவான குற்றச்சாட்டுப் போல வருகிறது.

[1981 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எல்லா இடங்களிலும், எல்லாமே இப்படி போகிறது என்று சொன்னால் அதை ஏற்று கொள்வதற்கில்லை. அவர், குறிப்பிட்ட இடத்தில் என்று சொன்னதின் காரணமாக யார் என்பதை அவர் கொடுக்கலாம் என்று நான் சொன்னேன்.

***டாக்டர் மு. கருணாநிதி :** பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சியின் துணைத் தலைவர் இங்கே பேசுகிறபோது, எந்த இடத்தில், யார் இப்படி செய்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை ஆதாரப் பூர்வமாக எடுத்து வைக்கவில்லை. பரவலாக, எல்லா இடங்களிலும் என்று சொல்லவில்லை, சில இடங்களில் நடைபெறுகின்றன என்று சொன்னார். அதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அதைப்பற்றி ஆதாரம் கொடுத்தால் கவனிப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே அது குற்றச்சாட்டு, உடனே ஆதாரம் தரவேண்டுமென்று கூறுகின்ற அளவிற்கு அவர் எந்த குறிப்பிட்ட குற்றச்சாட்டையும் யார் மீதும் சுமத்தவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நான் எதற்காக அப்படிச் சொன்னேன் என்றால், நமக்கு பார்க்கிற பொழுது அது சாதாரணமாக தெரியும். மாலையில் பார்க்கிறபோது அது மிகப்பெரிய குற்றச்சாட்டாக பத்திரிகையிலேயே வரும். அதற்காகத்தான் 'வேகாக' (Vague) ஆக எதையும் சொல்ல வேண்டாம் என்று சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கூட அந்த கருத்தைதான் வலியுறுத்தினேன். காரணம் பேசுகிற நேரத்திலே அரசின் மீது களங்கத்தை, மாசு கற்பித்த வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தோடு சொல்வது, பிறகு எந்த விதத்தில் கருத்துக்கள் வரும்? நடுஞ்சாலைதரையிலே தார் டின்கள் வெளியே போய் விட்டன; இரகசியமாக விற்கப்படுகின்றன என்கிற நிலை உருவாகும். ஆகவே, எதையும் ஆதாரத்தோடு எடுத்துச் சொல்லுங்கள். நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். நாங்கள் குற்றவாளிகள் என்று சொன்னால் அதற்கு இந்தச் சபை என்ன தீர்ப்பு சொல்கிறதோ அதையும் நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுந்தரராஜன் அவர்கள் பொதுவாக சில குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொல்லி, அமைச்சர் அவர்கள் அவை கவனிக்கப்படும், அதைப்பற்றி குறிப்புக்களைத் தந்தால் அதன்மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று சொல்வதே சரியான சமாதானமாகி விடுகிறது. எனவே பத்திரிகையிலே வந்து விடும் என்று கவலைப்படத் தேவையில்லை.

1981 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. சுந்தரராஜ் அவர்கள் சொல்லப்படுகிறது, பேசப்படுகிறது, என்று 'வேகாக' சொல்ல முடியாது. ஆதாரம் இல்லையென்றால் அதைப் பற்றி பேச வேண்டாம். (கூச்சல், குழப்பம்).

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நண்பர் சுந்தரராஜன் அவர்கள் இலாக்காக்களில் சில இடங்களிலே நடைபெறுகிற தவறுகளை சொன்னார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் அதைப்பற்றி குறிப்பிட்ட ஆதாரங்களைத் தந்தால் அவைகள் பற்றி தான் பொறுப்பெடுத்தது நடவடிக்கை எடுக்க இயலும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அது குற்றச்சாட்டு: ஒருவர் மீது என்று சாட்டப்படவில்லை. ஒரு அமைச்சர், மீதோ அல்லது ஒரு இலாக்காவில் உள்ள அதிகாரி மீதோ குற்றச்சாட்டு சொல்லப்படவில்லை. பொதுவாகவே, ஒப்பந்தக்காரர்கள் பற்றி பேசும்பொழுது ஒப்பந்தக்காரர்கள் தவறு செய்கிறார்கள் என்று கூறி, அரசாங்க சார்பிலே கூட இனி அரசாங்கமே தான் அந்தக் காரியங்கள் எல்லாம் நேரடி நிர்வாகத்திலே நடத்த வேண்டும் என்ற காரணத்தால் குறிப்பிட்ட குற்றச்சாட்டை சொல்லவில்லை. என்று அரசாங்கத்தை யாரும் குறை கூற முடியாது. எனவே, பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டு ஒரு தவறு சுட்டிக்காட்டப்பட்டது என்ற அளவிலேதான் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் சொன்னதை பொதுவாகச் சொல்லவில்லை. தார் டின்னை காணவில்லை என்றால் யார் எடுத்துப் போனது; இதற்குப் பொறுப்பு அமைச்சரோ, அல்லது அமைச்சரவையோ என்று தான் வரும். அதனால்தான் அதை சொன்னேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்படிச் சொன்னால் எதுவுமே சொல்ல முடியாது. எதிர் கட்சி வரிசையில் யாரும் எதுவும் பேச முடியாது. பாராட்டித்தான் பேசலாம், அதை விரும்புகிறீர்களா, சொல்லுங்கள். தவறுகள் நடக்கிறது.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தவறுகள் நடக்கிறது என்பதற்கு உங்களிடம் ஆதாரம் இருந்தால் பேசுங்கள். ஆதாரம் இல்லாமல் பேச வேண்டாம்.

[1981 மார்ச் 25]

தி சுந்தரராஜ் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆதாரம் கொடுப்பது என்பது ஒருவன் திருடி விட்டான்; அவனை நான் பிடித்துக் கொண்டு வந்து இவன் திருடி விட்டான் என்று போலீசிலே ஒப்படைத்து அதற்கு பின்னால் நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கிற நிலைமை வேறு; என்னுடைய வீட்டில் இன்னார் திருடி விட்டான் என்று சொல்வது வேறு. ஆகவே நான் சொல்லியிருப்பது குற்றச்சாட்டு அல்ல. தவறுகள் நடைபெற்று இருக்கிறது. இந்த அரசாங்கம்** வேண்டும் என்பது தான். நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் கண்காணிக்க வேண்டும் என்பது தான். ஆகவே, அமைச்சர் தவறு செய்துவிட்டார் என்று நான் குற்றச்சாட்டு சுமத்தவில்லை.

[பிற்பகல் 12:20]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்படிப் பேசுவதும் அது சட்டமன்ற அவைக் குறிப்பிலே வருவதும் 'இட இஸ் எ பேட் பிரசீடன்ட்' ஆகவே, ஒரு கெட்ட சம்பிரதாயத்தை நாம் உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். எப்போது வேண்டுமானாலும் எந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தாலும் இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டை சொல்லிவிடலாம் என்ற எண்ணம் வளரும், அப்படிப்பட்ட எண்ணம் வளருவது சரியாக இருக்க முடியாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான எண்ணம். ஆகவே அது குறிப்பிலே இடம்பெற கூடாது, எடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தி உங்களுடைய நினைவுக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். பொதுவான தவறுகளை இலாக்களில் ஏற்படுவதையோ நடைமுறையில் நாட்டிலே இருப்பதையோ அரசின் கவனத்திற்கு, மாமன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவது அவையிலே உள்ள உறுப்பினர்களுடைய பொறுப்பாகும். அப்படியானால் நிதியமைச்சர் நாவலர் அவர்களே கூட இந்த மன்றத்திலே வைத்திருக்கின்ற நிதி நிலை அறிக்கையில் மதுவிலக்கு சட்டத்தில் சில திருத்தங்களை தளர்ச்சிகளைப் பெற வேண்டும் என்பதற்கான காரணங்களைச் சொல்லும்பொழுது பல இடங்களில் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சப்படுகிறது இல்லிசிட் லிக்வர் இருக்கிறது இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உடனே நாவலரைப் பார்த்து எங்கே நடைபெறுகிறது எங்கே காய்ச்சப்படுகிறது என்று, குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று, நாங்கள் கேட்க முடியாது. பொதுவாக நாட்டிலே இருக்கிற நிலைமைகளை அவர் எப்படிச் சொன்னாரோ அதைப்போலதான் திரு. சுந்தரராஜ் அவர்களும் பொதுவான நிலைமைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

****மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.**

1981 மார்ச் 25]

திரு. ஏ. கி. சண்முகம் : சொல்லியிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் நிதிநிலை அறிக்கையிலிருந்து நாவலர் சொன்னார் என்று சொன்னீர்கள். உங்களுடைய உதாரணத்தின் பிரகாரம் பார்த்தால் கூட எதிர்க்கட்சியைக் கேட்க முடியாது. ஆனால் அவர் உரையில்தான் சொல்லியிருக்கிறார்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தார் டிஸ்கள் சரியாக விநியோகிக்கப் படவில்லை. சில தனியார்கள் பெற்றுக்கொண்டு தங்களுடைய சொந்த ரோடுகளில் போட்டுக்கொள்கிறார்கள் என்றுதான் சொன்னேன். அதிலே என்ன தப்பு? தப்பு நடந்தால் திருத்துங்கள் என்றுதான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வதிலிருந்து 'யூசுபேவல் புரொசீஜர்' இஸ் நாட் பியிங் அடாப்டட் இன் தி டிப்பார்ட்மென்ட்' என்ற குற்றச் சாட்டு ஏற்படுகிறது. அது மட்டுமல்ல, அதைக் குறைந்த விலைக்கோ அல்லது அதிக விலைக்கோ விற்று லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் ஏற்படுகிறது. இவைகள் எல்லாம் குற்றச்சாட்டுக்கள் இல்லையா? ஒரு இலாகாவின்மீது நீங்கள் சொல்கின்ற கருத்துகளை வைத்துத்தான் அந்த இலாகா எப்படியிங்குகிறது என்று நாட்டு மக்கள் எண்ணிப் பார்ப்பார்கள். நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆதாரங்கள் இருந்தால் தயவுசெய்து எந்த இடத்திலே எப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்னார் தவறி செய்திருக்கிறார் என்பதைச் சொல்லுங்கள், உரிய நடவடிக்கை எடுக்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கள் பற்றி அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிலே விரிவாக அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களோடு பேசப்பட்டு சில வரன்முறைகள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாகச் சென்ற கூட்டத் தொடரின்பொது சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. அதாவது அமைச்சர் மீதோ அல்லது மாண்புமிகு உறுப்பினர் மீதோ அவர்கள் குற்றச்சாட்டைச் செய்தார்கள். என்று சொல்வது வேறு. அவர்கள் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற துறையிலே நடக்கிற லாபச்ஸ் குறைபாடுகள் என்பது வேறு. நம்முடைய அவையைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு உறுப்பினர் மீதோ ஒரு அமைச்சர் மீதோ அவர்கள் தவறுகளை இழைத்து இருக்கிறார்கள் என்று சொல்வதற்கு தங்களுடைய அனுமதி வேண்டும். அது சம்பந்தப்பட்ட உறுப்பினருக்கு கொஞ்

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1981 மார்ச் 25]

சம் முன்னாலே தெரிவிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் அவர் தன்னைப் பாதுகாத்துக்கொள்வதற்கு பாதுகாப்புக் கிடைக்கும். ஒரு இலாகா என்கிறபோது ஒரு துறை என்கிறபோது அதிலே பல்லாயிரக் கணக்கான அலுவலர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள். ஆகவே, அதிலே தவறு ஏற்படுவது இயற்கை. அந்தத் தவறை எதிர்க்கட்சிகள் சுட்டிக் காட்டுவது வரவேற்கத்தக்கது. ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அது எந்த இடத்தில் நடக்கிறது என்று ஸ்பெசிபிக்காகச் சொல்வார்களானால் சம்பந்தப்பட்ட துறையினர் அதைச் சரிசெய்வதற்கும் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் உறுதுணையாக இருக்கும். நான் திரு. சுந்தரராஜ் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வது எல்லாம் அவருடைய கவனத்திற்கு வந்திருக்குமானால் எத்தகைய இடம் என்று சொன்னால் அதைச் சரிசெய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். பொதுவாக சொல்கிறபோது குறைபாடுகளாகத்தான் நிற்குமே தவிர அந்தக் குறையை நிவர்த்தி செய்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடும்; அது உதவி செய்தது ஆகாது, ஆகவே ஸ்பெசிபிக்காக சொல்லிவிட்டால் இந்தப் பிரச்சினை எழாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : துணைத் தலைவரவர்களே, அந்தக் குறை உற்பத்தியாகும் இடம் மெட்ராஸ் ரிபைனரீஸ் ஆங்கே மாவட்டங்களிலேயிருந்து வரக்கூடிய அதிகாரிகள் அதை வாங்குவதாகக் கணக்குக் காட்டி, தனிப்பட்ட நபர்கள் தங்கள் சொந்த வீடுகளுக்கும், நிறுவனங்களுக்கும், தொழிற்சாலைகளுக்கும் ரோடு போடுவதற்காக விற்றிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதை விசாரணை செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வருவாய்த் துறையைப் பொறுத்த வரையில், தமிழ் நாட்டிலே வருவாய்த் துறை இருக்கிறதா என்பதே புரியவில்லை. கிராமத்திலே எந்தவிதமான கிராம அதிகாரியும் செயல்பட முடியவில்லை. உங்களுடைய அவசரச் சட்டத்தின் காரணமாக. அதைப்போல மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகமானாலும் சரி, ஆர்.டி.ஓ. அலுவலகமானாலும் சரி, தாலுக்கா அலுவலகமானாலும் சரி அங்கேயிருக்கின்றவர்கள் கிராமங்களுக்குப் போய் வேலையைக் கவனியுங்கள்; மாதத்திற்கு 100 ரூபாய் டி.ஏ. தருகிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லி அனுப்புகிறார்கள். அவர்களுக்கு மணியக்காரர் வேலை தெரியாது; கணக்கு பிள்ளை வேலையும் தெரியாது; எந்த வேலையும் தெரியாமல் அதிகாரிகள் என்ற பெயரால் போய்க்கொண்டிருக்கின்ற காட்சியைத்தான் பார்க்கிறோம். மாவட்டங்களிலேயும் வேலை நடைபெறவில்லை. கிராமங்களிலேயும் வேலை நடைபெறவில்லை. ஆனால் இரண்டு சம்பளம் ஒரேயொரு பதவிக்கு வாங்குகின்ற காட்சியைத்தான் உங்களுடைய ஆட்சியிலே பார்க்கின்றோம்.

1981 மார்ச் 25]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

இன்னொன்றையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். புதிதாக இதற்குத் தேர்வு செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். அவர்களை எப்பொழுது நியமனம் செய்யப் போகிறீர்கள்? சுப்ரீம் கோர்ட்டில் வழக்காடுவதற்குத் தயார் நிலையில் வந்து விட்டீர்களா? அஃப்பிடவிட் தாக்கல் செய்து விட்டீர்களா? அல்லது அதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டீர்களா என்றால் இதுவரையிலேயும் சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே அரசாங்கத் தரப்பிலே எந்தத் தாக்கலும் செய்யப்படவில்லை என்று தான் எங்களுக்குத் தகவல். ஆகவே நீங்கள் எப்பொழுது தாக்கல் செய்யப் போகிறீர்கள்? எப்பொழுது வழக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு, தீர்ப்பு வந்து, தீர்ப்புவந்ததற்குப் பிறகு புதிதாக கிராம அதிகாரிகளை நியமனம் செய்வது? அவ்வாறு நியமனம் செய்யப்படுவது எத்தனை ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் நடக்கப் போகிறது என்று தெரியவில்லை. ஆனால் உங்கள் ஆட்சிக் காலத்திற்குள்ளேயே அவர்களை நியமனம் செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு மிக முக்கியமான பிரச்சினையாக, மது விலக்கு சம்பந்தமாக இங்கே அதிகமாக விவாதம் செய்யப் படுகிறது. குறிப்பாகப் பல நண்பர்கள் சொன்னார்கள், மதுவிலக்கை ரத்து செய்ய கொண்டுவரப்பட்ட பட்ஜெட் என்று கூடச் சொன்னார்கள். நானும் அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தத் துறையை பொறுத்தவரையில் அரசியல் சட்டத்தில் மதுவிலக்கு என்பது கன்கரன்ட் விஸ்டிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல அதுவொரு ஸ்டேட் சப்ஜக்ட். இங்கே ஒரு வாதத்தை வைத்தார்கள். காமராஜ் அவர்கள் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவராக இருந்த நேரத்தில் இது பற்றித் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நான் விசாரித்த வரையில், காமராஜ் அவர்கள் அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவராக இருந்த நேரதில் மத்தியிலே இம்மாதிரி பிரச்சினை வந்து, அகில இந்தியாவிலும் புரொஹிபிஷனை அமல்படுத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கை எழுந்த நேரத்தில், டெக்ஸ்டன் என்ற நிபுணரின் தலைமையிலே ஒரு குழுவை அமைத்து, அகில இந்தியாவிலேயும் மதுவிலக்கை நடக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை அந்தக் குழு அன்றைக்கிருந்த உள்துறை அமைச்சரவர்களிடம் கொடுத்த நேரத்தில், அது மாநில சப்ஜக்ட், ஆகவே, மத்திய அரசு இதில் தலையிட முடியாது. என்று சொல்லிய நேரத்தில், இதை அமல்படுத்துவது சம்பந்தமான விவாதங்கள், கருத்துக்கள் எல்லாம் பரிமாரப்பட்டு முடிவான தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டாத நிலையிலே, தமிழ்நாட்டில் மட்டும் 1946 ஆம் ஆண்டிலேயிருந்து அன்றைக்கிருந்த ஆட்சியாளர்களிலேயிருந்து கடைசியவரையில், முப்பதாண்டுக் காலமாகத் தொடர்ந்து இருந்து

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

[1981 மார்ச் 25]

வந்த மதுவிலக்கு இடையிலே தொய்வு ஏற்பட்டாலும், முழு மூச்சோடு செய்யப் போகிறோம் என்று பறைசாற்றிக்கொண்டிருந்த நீங்கள், உண்மையிலேயே செயல்படுத்தப் போகிறோம் என்று சொன்ன நீங்கள், அது எங்கள் உயிருக்கும் மேலான பிரச்சினை என்றெல்லாம் சொல்லிவந்த நீங்கள், இன்றைக்கு அதைத் தளர்த்தி, குடிப்பதற்கு வழிவகை செய்திருக்கிறீர்களே அது என்ன நியாயம் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

நீங்கள் கேட்பதெல்லாம், மத்தியிலே, மற்ற அரசாங்கங்களிலே இருக்கிறதே அங்கெல்லாம் உங்கள் கொள்கை என்ன என்று கேட்கிறீர்கள். அதைத்தான் முதலிலேயே சொன்னோம். பல்வேறு மாநிலங்களில் பல்வேறு பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. இது மாநிலத்தின் பிரச்சினை, கன்கரன்ட் லிஸ்டிலே இருக்கின்ற பிரச்சினை, எந்த அரசாங்கத்தையும் மத்திய அரசு இதில் கட்டுப்படுத்த முடியாது என்ற முறையில் தான் இது செயல்படுத்தப்படுகிறது.

ஒரு கோடி ரூபாய் செலவில் பிரச்சாரம் செய்யப் போகிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். இது என்ன வேடிக்கையான வேலை. மதுவிலக்குப் பிரச்சாரம் செய்வதற்காக முதல் தவணையாக ஒரு கோடி ரூபாய் என்றால் இதற்காக எத்தனை கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப் போகிறீர்கள்? இருபது, இருபத்தைந்து கோடி ரூபாய் செலவு செய்வதாக உத்தேசமா? மதுவிலக்கைப் பற்றித் தீவிரமான பிரச்சாரம் ஒரு புறம், பக்கத்திலேயே சாராயக் கடை, கள்ளுக்கடைகளை விற்பனை செய்ய விளம்பரம் ஒருபுறம். என்ன வேடிக்கை! நீங்கள் பிரச்சாரம் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், உங்கள் ஆட்களுக்கு, உங்கள் கட்சிக்காரர்களுக்கு அதிலே அங்கம் கொடுத்து, சினிமாப்படம் எடுத்து, நாடகம் ஆடி அல்லது கதை வசனம் எழுதி வருமானம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறதோ என்று நாங்கள் சந்தேகப்படுகிறோம்.

உண்மையிலேயே மதுவிலக்குப் பிரச்சாரம் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பினால், சமூக நலத்திலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற அமைப்புகள் தமிழகத்திலே ஏராளம் உண்டு, அவர்களிடம் இந்தப் பொறுப்பை ஒப்படை யுங்கள். சோஷியல் வெல்பேர் ஆர்கனைசேஷனிடம் இதை ஒப்படை யுங்கள். அவர்கள் அதை நீங்கள் விரும்புகின்ற வகையில் இல்லாவிட்டாலும் இன்னும் கொஞ்சம் கூடுதலாக, வேகமாகப் பிரச்சாரம் செய்ய வழியேற்படும் என்பதை நான் சொல்லி கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாநில அரசாங்கம் கலைப்பு என்ற பிரச்சாரம், பிரமை இந்த அவையிலே பல நாட்களாகப் பேசப்படுகிறது. ஒன்றை நான் தெளிவாக கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைப்

1981 மார்ச் 25]

[திரு நா. சுந்தரராஜ்]

பற்றிப் பேசியவர்கள் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்ற கழகத் தோழர்களாக இருப்பார்களேயானால் (குறுக்கீடு) அவர்கள் பேசவில்லை; எந்த உறுப்பினரும் பேசவில்லை நான் அறிந்த வரையில். ஆனால் அதைப் பேசுவது கேரளத்திலேயும், மேற்கு வங்காளத்திலேயும் ஆளுகின்ற அந்த கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்கள் தான் இந்த அவையிலே வேகமாகக் குரல் கொடுக்கிறார்கள். ஏன் என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

[பிற்பகல் 12-30]

ஆனால் ஒன்றை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. மேற்கு வங்காளத்திலேயும், கேரளாவிலேயும் நடைபெறுகின்ற ஆட்சி, அதன்மூலமாக ஏற்பட்ட கெட்ட பெயர்கள், அதன்மூலம் மக்கள் வெகுண்டு எழுந்து, போராட்டங்கள் நடத்துகிறார்கள். அதைத் திசைத் திருப்புவதற்காக, தங்களுடைய ஆட்சி தானாகவே கலைந்துவிடும் என்ற அச்சத்தின் காரணமாக, இங்கே ஒரு பேரணி நடத்தி, அங்கே ஒரு பேரணி நடத்தி, மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எதிராக “பந்த்” நடத்தி, மத்திய அரசாங்கத்தின் இலாகாவான இரயில்வே இலாகாவானாலும் சரி, ஏனைய நிறுவனங்களானாலும் சரி, எங்களுக்குப் போலீஸ் பாதுகாப்பு தாருங்கள், எங்களுடைய இலாக்காக்கள் பந்திலே கலந்து கொள்ளாது, எங்களுடைய ஊழியர்கள் “பந்த்”-லே கலந்து கொள்ளமாட்டார்கள், மாநில அரசு ஏற்படுத்தி இருக்கிற இந்த “பந்த்”-லே நாங்கள் கலந்து கொள்ளவில்லை அதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை, எங்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தாருங்கள் என்று கேட்ட நேரத்தில் அந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் ஜோதிபாக அவர்கள் சொல்லுகிறார். நாங்கள் பாதுகாப்புத் தர முடியாது. எங்களுடைய அரசாங்கம் “பந்த்”-ஐ நடத்தும் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய ஊழியர்களுக்கு நாங்கள் பாதுகாப்புத் தர முடியாது. ரயில்வேக்கு நாங்கள் பாதுகாப்புத் தர முடியாது என்று சொல்கிற முதலமைச்சர் அங்கே இருக்கிறார். ஆகவே அந்த அரசாங்கத்திலே ஒரு கிலி. இங்கே மத்திய அரசாங்கம் டிஸ்மிஸ் செய்துவிடுமோ என்று ஒரு கிலி. ஆனால் மத்திய அரசைப் பொருத்தவரையில் பாரதப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையாரைப் பொறுத்தமட்டில் அவர்கள் ஆளுநர்கள் மாநாட்டில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். Non-Congress States will not be dismissed—என்று திட்டவாட்டமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அழுத்தத் திருத்தமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த அணி இந்த தமிழ்நாட்டு அரசாங்கத்தையும் சேர்த்து, இணைத்துப் பிணைத்து மூன்றையும் ஒன்றாகச் சேர்த்துக்கொண்டு மத்திய அரசாங்கத்தை எதிர்க்க வேண்டும் என்ற மனோபாவத்திலே பேசப்படும் காட்சியை இங்கே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

[1981 மார்ச் 25]

இன்னொன்றையும் நான் சொல்லிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன். இந்த அரசாங்கத்தை நான் எச்சரிக்க விரும்புவது உங்களுக்கு மாய வலை விரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாய வலை..... அந்த வலையில் நீங்கள் சிக்கிக்கொள்ளாதீர்கள். இரண்டு பேர்களும் இங்கே இந்த அவையில் உட்கார்ந்திருக்கிறீர்கள். ஒரு புறத்திலே மாயவலை, இன்னொரு புறத்தில் பசுத்தோல் போர்த்திய கரடியாக காட்சி அளித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஏமாந்து விடாதீர்கள். அந்த வலையிலே வீழ்ந்துவிடாதீர்கள் என்று உங்களை எச்சரிக்கிறேன். காரணம் அந்த வலையில் சிக்கினீர்களேயானால், அவர்கள் பல்வேறு பிரச்சினைகளைச் சொல்லி, உங்களையும் குழப்பி, இந்த நாட்டையும் குழப்பி, எல்லோரையும் குழப்பிவிடுவார்கள். ஆகவே எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை. எரிசாராயப் பிரச்சினை (மணி அடிக்கப்பட்டது). எரிசாராயப் பிரச்சினையைக் குறித்து பாராளுமன்றத்திலே உள்ள உள்துறை இணை அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள், ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொன்ன நேரத்தில். இதில் இரண்டு மாநிலங்கள் சம்பந்தப்பட்டு இருப்பதால் மத்திய அரசு ஒரு விசாரணைக் கமிஷனை அமைக்க ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதைத் தொடர்ந்து அவர்கள் சொன்னார்கள் யாரையும் பழிவாங்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் நாங்கள் இதைச் செயல்படுத்தவில்லை என்றும் தெளிவாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே இருக்கின்றவர்கள் எல்லாம் ஏதோ மத்திய அரசாங்கம் விசாரணைக் கமிஷன் வைத்து இந்த ஆட்சியின் மீது களங்கம் கற்பித்து விடுவார்கள் என்பதைப் போல, பல்வேறு துறைகளில் இருந்து அது ஆளும் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, தோழமைக் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, எங்களுடைய மாநில சுயாட்சியிலே தலையிடலாமா மாநில உரிமைகளில் தலையிடலாமா என்று கேட்கிறார்கள். ஒன்றை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 1972-73 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னால், நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அன்றைய முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் மீது ஒரு விசாரணை கமிஷன் நடத்த வேண்டும் என்று, இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியாக இருக்கின்ற அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் சி.பி.ஐ. என்று சொல்லக்கூடிய இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் சேர்ந்து ஒரு மெமோரண்டம் கொடுத்தார்கள். அந்த மெமோரண்டத்தில் கூறப்படுவது.....

The demand of the Anna D.M.K. and the C.P.I. is for appointing a Commission of Enquiry and the concerned Ministers stepping down from office till they are cleared of charges. This demand has not been supported by all the important political parties.

1981 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் பேசுங்கள். உங்களுக்குக் கொடுத்த நேரம் முடிந்து விட்டது. அரைமணி நேரம் பேசிவிட்டீர்கள். மற்றவர்களுக்கு 10 நிமிடங்கள்தான் தரப்பட்டன. இன்னும் ஒரு நிமிடத்தில் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : அது மட்டுமல்லாமல் இன்னொன்றையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அன்றைக்கு அந்த மனுவில் கொடுக்கப்பட்ட செய்தி,

If the Central Government delays constituting a Commission of Enquiry to enable proof of the charges it can only mean that the Central Government is paving the way for granting a de-facto recognition to Tamil Nadu as a separate State.

விசாரணைக் கமிஷன் நியமனம் செய்யவில்லை என்றால் மத்திய அரசாங்கமே தமிழக அரசை ஒரு தனி நாடாக ஆக்குவதற்கான வழியினைச் செய்கிறது என்று அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. மற்றும் சி.பி.ஐ. கட்சிகளால் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இன்றைக்கு அதை மிகைப்படுத்துவதற்குக் காரணம் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தவறு செய்து இருக்கிறது, அது மட்டுமல்ல; தவறு நடந்தும் இருக்கிறது. அதே போல கேரள மாநிலத்திலும் தவறு செய்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே தான் மத்திய அரசு விசாரணை நடத்துவதை எதிர்க்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எல்லோருக்கும் பேசுவதற்கு 10 நிமிடம் தான் கொடுக்கப்பட்டது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுந்தரராஜ் அவர்கள் 30 நிமிடம் எடுத்துக் கொண்டு பேசியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, பேச்சை முடித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் கே. சமரசம் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். ஏற்கனவே இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி மீது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்கழகம், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மட்டும் விசாரணை கமிஷன் மத்திய அரசு மூலம் தேவை என்று சொல்லவில்லை. இந்திரா காங்கிரஸ் கூட அத்தகைய கோரிக்கையைக் கொடுத்தது என்பதை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

திரு. கே. விஸ்வநாதன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுந்தரராஜ் அவர்கள் பேசுகிறபோது (குறுக்கீடு).

1981 மார்ச் 25

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. சுந்தரராஜ் அவர்கள் ஏற்கனவே பேசி முடித்து விட்டார்கள். அவர் பேசிய கருத்துக்களுக்கு மறுப்புக் கொடுக்க விரும்புகிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், அடுத்து பேச இருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மூலம் அந்தக் கருத்தைத் தெரிவிக்கலாம். (குறுக்கீடுகள்).

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுந்தரராஜ் அவர்கள் பேசி முடித்து விட்டார்கள். ஆகவே கருத்து விளக்கம் கேட்க விரும்புகிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், அல்லது மாறுபட்ட கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அத்தகைய கருத்துக்களை அடுத்து பேச இருக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்களிடத்தில் சொல்லி இங்கே எடுத்து வைக்கலாம். இன்னும் சில நாட்கள் இந்த பொது விவாதம் தொடர்ந்து நடைபெற இருப்பதால், இப்போது எந்தவிதமான குறுக்கீடுகளும் தேவையில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12.40)

திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மாமன்றத்திலே வைக்கப்பட்டுள்ள 1981-82 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையினை வர வேற்றுப் பேசுகின்ற வாய்ப்பினை அளித்தமைக்கு எனது நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் கொடுத்துள்ள இந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஒரு அட்சய பாத்திரம். இருளில் தவிப்போருக்கு ஒளி கொடுத்து வழி காட்டும் ஒளி விளக்கு. கானல் நீரல்ல, கரை புரண்டோடும் கன்னித் தமிழ் காவிரி. முக்கனியும் சர்க்கரையும் தேனும் பாலும் சேர்த்துப் படைத்துள்ள இன்னமுது. ஏழையர் வாழ்வின் இருளகற்றும் விடிவெள்ளி. பொங்கி வரும் புதுப் புனல், பூத்துக் குலுங்கும் பூக்காடு.

இந்த அரசு தேர்தல் கால வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவதில் எப்படி தீவிரமான அக்கறை கொண்டுள்ளது என்பது இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மூலம் தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளது. சொன்னதைச் செய்பவர் புரட்சித் தலைவர் என்பதை உறுதியாக்கி உள்ள நிதிநிலை அறிக்கையாகும் இது.

ஏழைக் கைம்பெண்களின் மகளிர் திருமணத்திற்கு குறைந்த விலையில் தாலிக்குத் தங்கம் வழங்கிட 10 இலட்சம் ரூபாய் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. வரவேடகத் தக்க அம்சமாகும்.

[1981 மார்ச் 25]

[திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன்]

ஊராட்சி ஒன்றிய ஆசிரியர்களை அரசுப் பணியாளர்களாக ஆக்கிட்ட பெருமை புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசையே சாரும். ஆசிரியர்கள், காவல் துறையில் பணியாற்றுவோர், மற்றும் அரசு அலுவலர்கள் ஆகியவர்களுக்காக அளிக்கப்பட்டு உள்ள சலுகைகள், ஊதிய உயர்வுக்காக அவர்களோடு சேர்ந்து நானும் இந்த அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

நரிக்குறவர்கள், ஓட்டர்கள், முடி திருத்துவோர், சலவைத் தொழிலாளர் ஆகியோர்களுக்கு வீட்டு மனைகள் வழங்க நில எடுப்புச் செய்யும் திட்டத்திற்காக 15 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது நலிந்த பிரிவு மக்களிடத்திலே இந்த அரசு கொண்டு உள்ள அக்கரைக்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகும்.

ஆதி திராவிடர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களை கூட்டுறவு அமைப்பிற்குள் கொண்டு வந்து அவர்களுக்குக் கடனுதவி அளித்து அதன்மூலம் அவர்கள் தங்கள் வருமானத்தையும் வாழ்க் கத் தரத்தையும் உயர்த்திக் கொள்ளும் வகையில் தொழில் செய்ய கூட்டுறவு இயக்கங்கள் மூலம் உதவி செய்ய புதிய திட்டம் ஒன்றினை இந்த நிகிநிலை அறிக்கையிலே அறிவித்திருப்பதை நான் வரவேற்றுப் பாராட்டுகிறேன்.

மேலும் ஆதி திராவிட மாணவர்களுக்கு மாணவரில்ல உணவுச் செலவுக்காக கொடுக்கப்படும் தொகையுடன் 15 ரூபாய் உயர்த்தி இருப்பது பாராட்டுக்குரியதாகும்.

கொடுத்த வாக்குறுதிப்படி சிறு விவசாயிகளின் கடன்களில் ஏறத்தாழ 71 கோடி ரூபாய் ஏற்கனவே தள்ளுபடி செய்யப் பட்டுள்ளது. மேலும் சிறு விவசாயிகள் திருப்பிச் செலுத்தி இருந்த 23 கோடி ரூபாய் அடுத்த ஆண்டுக் கடன் நிலுவைக்கு ஈடு செய்யப்படும் என்று அரசு அறிவித்துள்ளதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

மேலும் வட்டியும், தண்ட வட்டியும் தள்ளுபடி செய்திருப்பது பாராட்டத்தக்க அம்சமாகும்.

போக்குவரத்துத் துறையிலே இந்த அரசு செய்துள்ள சாதனை இமாலயச் சாதனை என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. நகரப் பேருந்துகள் செல்லும் தூரம் 25 கிலோ மீட்டர் என்று இருந்ததை 30 கிலோ மீட்டராக அதிகரித்துக் கொடுத்திருப்பதால் மேலும் பல கிராமங்கள் நகரப் பேருந்துகள் வந்து செல்கின்ற வாய்ப்பினைப் பெற்றுள்ளன. தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் பேருந்து செல்லாத கிராமமே இல்லை என்ற நிலையினை உருவாக்கியிருப்பது மாபெரும் சாதனை. தமிழக

[திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன்] [1981 மார்ச் 25]

போக்குவரத்துத் துறை இந்தியாவிற்கே வழிகாட்டியாகவும் முன்னோடியாகவும் இருப்பது அனைவராலும் பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒரு அம்சமாகும்.

மாநிலத்தின் முக்கிய நகரங்களில் மோட்டார் பொருத்தப் பட்ட சைக்கிள் ரிக்ஷா வாங்குவதற்கு விலையில் கால் பங்கு உதவித் தொகையுடன் கடன் பெறுவதற்கு கூட்டுறவு இயக்கத் தின் மூலம் ஏற்பாடு செய்து கொடுத்திருப்பது உழைப்பவரின் உணர்வுகளை புரிந்து கொண்ட செயலென பாராட்டத்தக்கதாகும்.

இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் எடுத்துக் கொண்டுள்ள ஆயுதம் வறட்சி, ஏதோ வறட்சிக்கு இந்த அரசு தான் காரணம் என்ற முறையிலே அவர்களுடைய பேச்சுக்கள் உள்ளன. வறட்சி இயற்கையால் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள ஒரு அசம்பாவிதம். இன்றைக்கு வறட்சிப் பகுதிகளில் நிவாரணப் பணிகள் தீவிரமாகவும், சிறப்பாகவும் செயல்படுத்தப்படுகின்றன. இன்றைய தினம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரவர்கள் வறட்சிப் பகுதிகளிலே சுற்றுப்பயணம் செய்து, அங்குள்ள நிலைமைகளை நேரிலே கண்டும், நிவாரணப் பணிகளை விரைவாக முடிக்கி விட்டிருப்பதும் அனைவராலும் மனமுவந்து பாராட்டப்படுகிறது.

வானம் பொய்க்கலாம், வான்மழை பொய்க்கலாம் ; வற்றாக்காவிரியும் பொய்க்கலாம். ஆனால் இந்த நாட்டு ஏழை எளிய மக்களுக்கு தொண்டு செய்வதிலே, அவர்தம் வாட்டம் போக்குவதிலே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொய்த்ததில்லை. அவர்களால்தான் வீடு வளம் பெறும், நாடு நலம் பெறும் என்று தமிழக மக்கள் நம்பி இருப்பது அனைவருக்கும் தெரிந்த ஒன்றாகும். மாநிலத்தில் சுயாட்சி, மத்தியில் கூட்டாட்சி, உறவுக்குக் கை கொடுப்போம், உரிமைக்கு குரல் கொடுப்போம், இது எங்கள் தாரக மந்திரம் உயிர் மூச்சு என்று முழங்கியவர்கள் டில்லிக்குச் சென்று கமிஷன் போடு என்று கேட்க வேண்டிய நிலைமைக்குச் சென்றிருப்பது நாடே அறிந்த ஒன்று. தமிழ் எங்கள் உயிர், தமிழ் எங்கள் மூச்சு, இதுதான் மேடைதனில் பேச்சு, வீர முழக்கம். ஆனால் விசாரணைக் கமிஷனுக்கு தமிழ் தெரிந்தவன் தமிழன் தேவையில்லை ; தமிழ் தெரியாத வடபுலத்து நீதிபதி வரவேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற வரலாற்றினை தமிழகம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் புரட்சித் தலைவரின் அரசு எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்ற கொள்கையினை சகல துறைகளிலும் முனைப்போடு அமுல்படுத்தி வருகிறது.

ஐந்தாம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டினை சீரோடும் சிறப்போடும் நடத்திய இந்த அரசு இப்போது மதுரையில் ஒரு கோடி ரூபாய் செலவில் உலகத்தமிழ்ச் சங்கம் நிறுவ இருப்பதையும், தஞ்சையில்

1981 மார்ச் 25]

[திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன்]

தமிழ் பல்கலைக் கழகம் தொடங்க முடிவு செய்திருப்பதையும் தமிழ்ப் பற்றுள்ள அனைவரும் பெரிதும் பாராட்டி வரவேற்றுள்ளனர்.

இங்கே பேசிய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் சிலர் மத்திய அரசு பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது, மத்திய அரசு கவனித்துக் கொள்ளும் என்று அச்சுறுத்தும் தொனியிலே பேசினார்கள். ஆனால் இந்த அரசைப் பொறுத்தவரை மக்கள் சக்திக்கு பயப்படுமே அல்லாது வேறு எந்த அதிகார சக்திக்கும் என்றும் பயப்படாது என்பதை திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எடுத்ததற்கெல்லாம் மைய அரசினைத் துணைக் கழைப்போர் மைய அரசு கோதுமையின் கொள்முதல் விலையினை ரூபாய் 117 விருந்து 130 ரூபாயாக உயர்த்தியும், நெல்லுக்கு கொள்முதல் விலையினை கூட்டிக் கொடுக்காமல் இருப்பதையும் கண்டு வாய்மூடி மௌனிகளாக இருத்தல் ஏன்? என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. நெல்லுக்குத் தருகின்ற விலை போதும் என்று ஒத்துக் கொள்கிறார்களா என்ற ஐயப்பாடு எழுகிறது. அவர்கள் ஒருகால் ஒத்துக் கொள்ளலாம், அதை எங்களால் ஒத்துக் கொள்ள முடியாது, தமிழக மக்களும் ஒத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள். கோதுமை உற்பத்தி செய்வதை விட நெல் உற்பத்தி மிகவும் சிரமமான காரியம். உரவிலை அதிகம், மற்ற இடுபொருள் விலையும் மிகவும் அதிகமாக உள்ளது. மசல் விலையோ நாளுக்குநாள் ஏறிக் கொண்டிருக்கின்றது. எனவே உற்பத்திச் செலவைக் கருத்திலே கொண்டு நெல்லுக்கு குறைந்த பட்சம் குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 175 கொள்முதல் விலையாகக் கொடுத்திட மத்திய அரசு முன்வரவேண்டும் என்று தமிழக அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கே விவசாயிகளின் நண்பர்களாகத் தங்களைக் காட்டிக் கொண்டு இருப்பவர்கள் நாடாளுமன்றத்திலே நெல் கொள்முதல் விலையினை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்குமாறு குரல் எழுப்பாமல் வாளா இருப்பது ஏன் என்று தெரியவில்லை. இனி மேலாகிலும் இவர்கள் தமிழக விவசாயிகளின் நலனிலே உண்மையான நாட்டம் கொண்டவர்களாக, அக்கரை உடையவர்களாக விவசாயிகள் பிரச்சினை பற்றி நாடாளுமன்றத்திலே பேசுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

விவசாயிகளுடைய பிரச்சினைகளை அறிந்து அதனைத் தீர்ப்பதற்கான வழிமுறைகளைக் கண்டறியும் பொருட்டு உயர்மட்டக் குழு அமைக்கப்பட்டிருப்பதை நான் பெரிதும் வரவேற்கிறேன். அந்தக் குழுவில் சேர்ந்து பேச்சு வார்த்தைகளில் கலந்து கொள்ள மறுக்கும் சங்கத் தலைவர்களை அதிலே கலந்து கொள்ளும் வண்ணம் அவர்களுக்கு நண்பர்களாக உள்ள எதிர்க்கட்சியினர் வற்புறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன்] [1981 மார்ச் 25]

காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்கள் பேசுகின்றபோது ஏக இந்தியா அனைத்திந்தியா, தேசிய நீரோட்டம் என்றெல்லாம் உரத்த குரலிலே பேசினார்கள். ஆனால் மதுவிலக்கு பிரச்சினையில் மட்டும் தமிழகத்திற்கு தனி நிலைமையை ஏற்படுத்திவிடுகிறார்கள், அதன் காரணம் என்ன? மற்ற பிரச்சினைகள் என்றால் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் என்று கூறுகிறார்கள். மதுவிலக்கு பிரச்சினையில் மட்டும் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ்ஸோ? இது எப்படி இருக்கிறது என்றால் ஆனைக்கு அறம், குதிரைக்கு குறம் என்ற பழமொழியைப் போல் உள்ளது.

அடுத்து இங்கே என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றியும் ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்லக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

காளிங்கராயன் கால்வாய் எனது தொகுதியில் கடைக்கோடிப் பகுதியாக உள்ளது. ஆகவே அந்த கால்வாய்ப் பாசனத்தின் மூலம் தண்ணீர் கிடைக்காமல் ஆவுடையார் பாறை, சென்ன சமுத்திரம் போன்ற பகுதிகளில் உள்ள விவசாயிகள் மிகவும் அவதிக்குள்ளாகிறார்கள். சில காலங்களில் கடை மடைப் பகுதிக்குத் தண்ணீர் வராமல் கால்வாய் வரண்டு கிடக்கின்ற நிலையும் உள்ளது. அந்தப் பகுதி விவசாயிகளின் அவதியைப் போக்கும் விதத்திலே அந்தக் கால்வாயினை சீரமைத்து செப்பனிடும் வேலையினை உடனடியாகத் துவக்கிட அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல கீழ்பவானி வாய்க்காலின் கிளைக் காலாகிய சென்ன சமுத்திரம் கால்வாயிலும் இந்தத் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு உள்ளது. இந்தக் கால்வாயினையும் சீரமைக்க ஆவன செய்யக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மொடக்குறிச்சி மற்றும் மூன்று பேரூராட்சிகள் சம்பந்தப் பட்ட கூட்டுக் குடிநீர்த் திட்ட வேலையினை உடனடியாகத் துவக்க அரசு நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல தேவம் பாளையம், கொளத்துப் பாளையம் அரிசனக் காலனி குடிநீர் திட்டத்தையும் விரைவில் நிறைவேற்றிக் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து எனது தொகுதியில் 17 நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உள்ளன. அவைகளில் ஏராளமான ஐவுளிகள் தேங்கி உள்ளன. தற்பொழுது அவைகளை விற்பனை செய்யாவிட்டால் நெசவாளர்கள் வேலை வாய்ப்பினை இழக்கக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகும். எனவே நடக்க இருக்கும் கைத்தறிக்கைக்காட்சியை

1981 மார்ச் 25]

[திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன்]

அனைத்து ரகங்களுக்கும் 20 சதம் சிறப்புத் தள்ளுபடி வழங்கி தேங்கிக் கிடக்கும் ஜவுளிகளை விற்பனை செய்து நெசவாளர் துயர் துடைத்திட ஆவன செய்ய வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சிவகிரி ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்தை அரசு மருத்துவ மனையாக ஆக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கொடுமுடி மருத்துவ மனை பாதி கட்டப்பட்டு முடிக்கப் படாமல் உள்ளது. அக்கட்டிடத்தையும் கட்டி முடிக்க நிதி உதவி அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து, ஆதி திராவிட மக்களுக்கு அரசு இலவசமாக கட்டித் தந்துள்ள வீடுகளுக்கு பேரூராட்சி, ஊராட்சிகள் விதிக்கும் வீட்டு வரியி லிருந்து விலக்கு வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சில பேரூராட்சி மன்றங்கள் கடைகள் மூலம் தொழில் செய்யும் சுவரத் தொழில், சலவைத் தொழில் முதலியவற்றிற்கு விதிக்கும் தொழில் வரியை ரத்து செய்ய அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது)

(பிற்பகல் 12.50)

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1981-82-ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக ஒரு சில வார்த்தைகளை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த அரசு தொடங்குவதற்கு முன்பாக, தேர்தல் காலத்தில் கொடுத்த வாக்குறுதிகளில் ஒன்று 60 வயது அடைந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுக்கப் பெறுவது என்பது. அப்படி ஒரு திட்டத்தை அமுல் நடத்துவோம் என்று இந்த அரசு ஏற்கனவே அறிவித்திருந்தது. இந்தியாவில் இருக்கக் கூடிய ஏழ்மைக் கோட்டிற்கு கீழே இருக்கக் கூடிய சராசரி எண்ணிக்கையைக் காட்டிலும் அதிகமான பேர்கள் தமிழ் நாட்டில் இருப்பதாகக் கிட்டத்தட்ட 52.12 சதவீதத் தினர்கள் ஏழ்மை கோட்டிற்குக் கீழே இருப்பதாக புள்ளி விவரக் கணக்கு சொல்கிறது. ஆக அந்த அடிப்படையில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் தான் அதிகமாக வருவார்கள். அவர்களுக்கு ஏதாவது உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற வகையில், வருமானம் குறைவாக இருக்கக் கூடிய 60 வயதான விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு இந்த பென்ஷன் வழங்கும் திட்டத்தை, ஏற்கனவே அறிவித்துள்ளவாறு, உடனடியாக அமுல் படுத்த வேண்டும் என்று நான் கூற முற்படுகிறேன்.

அதேபோல விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த பட்ச கூலி கொடுக்க வேண்டும் என்று உத்திரவிடப்பட்டுள்ளது. ஆனாலும் வெகு சில இடங்களிலே, எங்கெங்கே இயக்கங்கள் வலுவாக உள்ளனவோ அந்த இடங்களிலே மட்டும் அரசு ஆணையின்படி விவசாயக் கூலிகள் வழங்கப்படுகின்றன. மற்ற இடங்

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

[1981 மார்ச் 25]

களில் அந்தக் கூலி வழங்கப்படுவதில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால் அரசாங்கத்தினுடைய பண்ணைகளில் வேலை செய்யும் விவசாயக் கூலிகளுக்கு கூட அரசு ஆணையின்படி விவசாயக் கூலி வழங்கப் பெறுவது இல்லை என்பதை மிக வேதனையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். “ மங்கை சூதக மானால் கங்கையில் குளிக்கலாம் கங்கையே சூதகமானால் எங்கே குளிப்பது ? ” என்பதைப்போலத்தான் இது இருக்கிறது.

அதேபோன்று கோவில்பட்டியில், லேபர் அனிஸ்டெண்டுகளாக 18 ஆண்டுகளாக வேலை செய்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஸ்கில்ட் லேபர்கள். அவர்களுக்கு 3 3/4 ரூபாய் தான் தினக் கூலியாக சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். சம்பளம் கூடுதலாக வேண்டும் என்று இப்போது கோரிக்கை வைத்தபோது, அவர்கள் அத்தனை பேர்களும் இப்போது டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அதேபோல குத்தாலத்தில் உள்ள பட்டுப் பூச்சி வளர்ப்பு பண்ணையில் 12, 13 ஆண்டுகளாக வேலை செய்கிற கூலிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 2 1/2 ரூபாயிலிருந்து 4 ரூபாய் வரை தான் சம்பளம் அங்கே கொடுக்கப்படுகிறது, நியாயமான கூலி வேண்டும், அரசாங்கம் நிர்ணயம் செய்த கூலி தரப்பட வேண்டும் என்று கேட்டதற்காக, கிட்டத்தட்ட 70 பேர்களுக்கு மேலாக டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் நீடிக்க வேண்டுமா என்பதை அரசு பரிவோடு நோக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல வேலையில்லாத பட்டதாரிகளுக்கு மாதம் 50 ரூபாய் நிவாரணம் வழங்கப்படும் என்று இதே மன்றத்தில் முன்பு கூறப்பட்டது. அதன் அடிப்படையில் 96,000 பேர்களுக்கு இந்த அரசு 50 ரூபாய் மாதம் ஒன்றுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப் போகிறது என்று, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையிலேயே குறிப்பிட்டார்கள். அதற்காக கிட்டத்தட்ட 6 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்படும் என்று கூட சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு வரும் அறிவிப்புகளைப் பார்க்கின்றபோது, சுமார் 15,000 வேலையில்லாப் பட்டதாரிகளுக்கு, மாதம் 50 ரூபாய் வழங்கப்படும் என்று பத்திரிகைகளில் வருகிறது. இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய சூழ்நிலையில் வேலையில்லாத பட்டதாரிகளுக்கு என்று மாத்திரம் அல்ல, வேலையில்லாத அனைவர்களுக்கும், எம்பிளாய்மென்ட் எக்ச்சேஞ்சில் பதிவு செய்து கொண்ட அனைவருக்கும் இந்த 50 ரூபாய் நிவாரணம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1981 மார்ச் 25]

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

அதேபோல அப்பெரண்டிஸ்ஷிப் என்று ஒரு பயிற்சி வேலை இருக்கிறது. அதில் ஐ.டி.ஐ இரண்டு ஆண்டுகள் படித்து பாஸ் செய்து, சர்ட்டிபிகேட் வாங்கியவர்களை சேர்த்துக் கொள்கிறார்கள். அவர்கள் தனியார்களின் கம்பெனிகளிலும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள், கே. டி. சி. போன்ற அரசு நிறுவனங்களில் சேர்க்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் அப்படி சேர்க்கப்படும் போது 2 ஆண்டுகளுக்கு மாதம் 150 ரூபாய் வீதம் சம்பளம் கொடுத்து கடுமையாக வேலை வாங்குகிறார்கள். அந்த இரண்டு ஆண்டுகள் முடிந்தவுடன், எந்தவித காரணமும் இல்லாமல் அவர்களை வெளியே பே கச் சொல்லிவிடுகிறார்கள். வெளியே ஐ. டி. ஐ. படித்து விட்டு வேலைக்கு ரெடியாக காத்துக் கொண்டிருக்கும் புதிய ஆட்களை திரும்பவும் இதே முறையில் வேலைக்கு அமர்த்திக் கொள்கிறார்கள். ஆக இந்த பயிற்சி வேலை என்பது கடுமையான வேலை வாங்கிக் கொண்டு குறைந்த சம்பளம் கொடுக்கிற ஒரு வேலையாக மாறிவிட்டது. இந்த முறையை மாற்றி அவர்களுக்கு நிரந்தரமாக வேலை கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியது முக அவசியம் என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இதில் இன்னொன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வேலை இல்லாதவர்கள் வேலைக்கு மனு செய்து கொள்ளும் காலத்தில், ஒவ்வொரு மனுவிற்கும் 5 ரூபாய் 10 ரூபாய் என்று போஸ்டல் ஆர்டர்கள் வைக்கிறார்கள். தற்போது கூட கிராம அதிகாரிகள் பதவிக்கு விண்ணப்பம் போட 5 ரூபாய் போஸ்டல் ஆர்டர் என்று அரசு கூட நிர்ணயம் செய்திருந்தது. 3 லட்சம் பேர்கள் மனு செய்தார்கள். அரசுக்கு 15 லட்சம் ரூபாய் வரவு வந்து விட்டது. இப்படிப்பட்ட இந்த போஸ்டல் ஆர்டர் முறைகளை நிறுத்த வேண்டும்; அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கைத்தறி நெசவாளர்கள் என்று எடுத்துக் கொண்டால், தமிழ்நாட்டில், விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அடுத்தபடியாக அதிகப்படியான எண்ணிக்கையில் இருப்பவர்கள் கைத்தறி நெசவாளர்கள்தான். இவர்கள் கிட்டத்தட்ட 7 லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான சட்ட பாதுகாப்பும் கிடையாது. குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயம் கிடையாது. அவர்களுக்காக இந்த மன்றத்தில் சட்டம் நிறைவேற்றப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் சொல்லி 2, 3 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. சட்டம்தான் இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. இது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். ஆகவே உடனடியாக அவர்களுக்கென்று ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றி அந்த கைத்தறி தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டியது மிகமிக அவசியம் என்று இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்] [1981 மார்ச் 25]

சிவில் சப்ளைஸ் பொறுத்தவரையில், சிமென்ட் பெர்மிட்ஸ் வழங்குவது ஊராட்சி ஒன்றியம், தாலுக்கா ஆபீஸ். இப்படி ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலம் தாலுக்கா ஆபீஸ் மூலம் பெர்மிட்ஸ் வழங்குவதில் முறைகேடுகள் இருக்கின்றன பல இடங்களில் என்று கூற விரும்புகிறேன். இதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்றால் யார் யார் மனு செய்தார்கள், எப்போது எப்போது மனு செய்தார்கள் என்ற வரிசைப் பட்டியலை மனு செய்த தேதி, பெயரை வரிசையாகக் குறிப்பிட்டு நோட்டீஸ் போர்டில் பொது மக்களுக்குத் தெரியக் கூடிய வகையில் போடுவதற்கு ஒரு ஏற்பாடு செய்தால் இப்படிப் பட்ட ஊழல்கள் ஏற்படுவதைத் தடுப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும், இதை அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் அரிசி, சர்க்கரை வழங்குவதிலும் முறை கேடுகள் இருக்கின்றன. விளாத்திருளத்தில் ஒரு சம்பவம் அரிசி, சர்க்கரையை எடுத்துக் கொண்டு போகும்போது அங்குள்ள சில அரசியல் கட்சிக்காரர்கள் கையும் களவுமாகப் பிடித்து அதி காரிகளிடம் ஒப்படைத்தார்கள். ஆனால் ஒரு வழக்கும் கிடை யாது, எந்த நடவடிக்கையும் கிடையாது. இது சம்பந்தமாக அந்தப் பள்ளக்கில் அரசியல்கட்சி ரீதியாக மனு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரை நடவடிக்கைகள் எதுவும் இல்லை. இப்படிப்பட்ட மோசமான நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஒழுங்குமுறை விற்பனைக்கூடங்களைப் பொறுத்தவரையில் விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை வேண்டுமென்று கோரிக்கை விடப்பட்டிருக்கிறது. அது இன்னும் சரியான முறையில் பரிசீலிக்கப்படவில்லை. இன்று ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கூடங்கள் முறையாகச் செயல்படவில்லை. ஆகவே விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கிற உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு நியாய விலை கிடைக்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். மகாராஷ்டிராவை எடுத்துக் கொண்டால், மகாராஷ்டிரா ஸ்டேட் காட்டன் மொனாப்பலி கார்ப்பரேஷன் என்றிருக்கிறது. அதன் மூலம் அங்கே உற்பத்தியாகக் கூடிய பருத்தி அனைத்தையும் கொள்முதல் செய்கிறார்கள். தனியார் யாரும் உள்ளே நுழையமுடியாது. அந்த அளவிற்கு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பருத்தி அத்தனையும் கொள்முதல் செய்து விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு நியாய விலை கிடைக்கக்கூடிய ஒரு ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்டதொரு ஏற்பாட்டை தமிழகத் திலும் உருவாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1981 மார்ச் 25]

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

அடுத்து, ஹரிஜன நலத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் இன்று அது செயல்படுகிறதா என்பதே ஒரு பெருந்த சந்தேகமாக இருக்கிறது. ஏற்கனவே இந்தத் துறை தனிப்பட்ட முறையில் இயங்க அரசாங்கம் ஒரு ஆணையை, ஜி.ஓ.எம்.எஸ். 962. சோஷியல் வெல்பேர் டிப்பார்ட்மென்ட், டேட்டட் 26 மே 1979, என்று ஒரு ஆணையைப் பிறப்பித்திருக்கிறது. அப்படி இத் துறையைத் தனியாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு இடப்பட்டிருக்கிறது. அது தூங்குகிறது. இந்த உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டதன் நோக்கம் என்ன? இந்தத் துறை முறையாக செயல் படவில்லை, ஆகவே தனியாக ஒரு டிப்பார்ட்மென்ட் செயல்படக் கூடிய நோக்கோடுதான் இந்த உத்தரவு பிறப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த உத்தரவு அமல்படுத்தப்படவில்லை. ஸ்டேட் வெல்பேர் கமிட்டி என்று ஹரிஜன நலத்துறை மூலமாக மாநில அளவில் ஒரு கமிட்டி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு ஒதுக்கப்படுகிற பணம் முறையாகச் செலவு செய்யப்படுகிறதா என்பதைக் கவனிக்க இதற்கு முன்பாக அப்படி ஒரு கமிட்டி இருந்தது. ஆனால் இந்த அரசாங்கம் வந்த பிறகு இதுவரை இக்கமிட்டி உருவாக்கப்படவும் இல்லை. செயல்படுத்தவும் இல்லை. மாவட்ட அளவில்கூட அப்படித்தான். இப்படிப்பட்டதொரு நிலை தொடர வேண்டுமா?

‘தாட்கோ’ அலுவலகம் விழுப்புரத்தில் இருக்கிறது. இந்த மன்றத்திலுள்ள அத்தனை கட்சிகளும் அதை சென்னைக்கு மாற்றவேண்டும் என்று கோரிக்கைவிட்டும் அது உதாசீனப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு ‘தாட்கோ’ மூலம் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க ஒரு பைசா கூட ஒதுக்கப்படவில்லை. இது இந்த அரசுக்கு நிச்சயமாக ஒரு அவச் சொல்லை ஏற்படுத்தித் தரும். ஒவ்வொரு ஆண்டும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த ஆண்டு ‘தாட்கோ’க்கு ஒரு பைசா கூட ஒதுக்கப்படவில்லை. இப்போது புதிதாக அரசாங்கம் ஒன்றைச் சொல்கிறார்கள். கிராமப்புற வீடுகளுக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் கடன் கொடுக்கப்படுமென்று சொல்கிறார்கள். அப்படி கடன் கொடுப்பது என்றால் குறைந்த பட்ச சொத்து இருப்பவர்களுக்கு மட்டும்தான் அது கிடைக்க வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆனால் ‘தாட்கோ’ மூலம் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கிற போது—சொத்து இல்லாதவர்களுக்குக் கூட வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்றுதான், அதற்கு ஒரு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்ற வசையில்தான் இந்த ‘தாட்கோ’ வே ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆகவே, இந்த ஆண்டு அதற்கு எந்தவிதமான ஒதுக்கீடும் செய்யப்படாமல் இருப்பது வேதனைக்குரியது. இதை அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

[1981 மார்ச் 25]

அடுத்து, தன்னிறைவுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் கண்ட்ராக்டர்களுக்கு எந்தெந்த வேலைகள் வாய்ப்பாக இருக்கின்றனவோ அந்த அடிப்படையில்தான் ஒன்றியங்களில் வேலைகள் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. ஆக, கண்ட்ராக்டர்களும் அங்குள்ள சில அதிகாரிகளும் தன்னை நிறைவுபடுத்த ஏற்படுத்தப்பட்ட திட்டமாக இது இருக்கிறது. ஆகவே இந்த தன்னிறைவுத் திட்டம் பற்றி கண்காணிக்க அந்தப் பகுதிகளில் உள்ள அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் கொண்ட ஒரு குழுவை அமைத்து—கண்காணிக்கும் குழு என்று அமைத்து—அதை ஒழுங்குபடுத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப்போன்று சென்னை நகருக்கு அடிப்படை வசதிகளான சாக்கடை வசதி; தண்ணீர் வசதி போன்ற வசதிகளைச் செய்வதற்காக அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் மீது 5 சதவிகிதம் விற்பனை வரி மீது மேலும் எக்ஸைஸ் டியூடி 10 சதவிகிதம் உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. இதனால், அன்றாடம் வாங்கி உபயோகிக்கின்ற அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலை உயரும். ஆகவே, இந்த வரி அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் மீது போடப்பட்டுள்ள வரியாகும். 5 சதவிகிதம் என்பதை 10 சதவிகிதமாக உயர்த்தப் பட்டிருக்கின்றதென்றால் நிச்சயமாக விலைவாசி உயர்த்தான் செய்யும். சென்னை பெரு நகருக்கு அடிப்படை வசதிகள் செய்யவேண்டியது அவசியம். அப்படி செய்வதற்கு வருமானம் வேண்டுமென்றால், பிராபர்ட்டி டாக்ஸை கொஞ்சம் கூடுதலாகப் போட்டு, அதைச் செய்யலாம் என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 1.00]

அதேபோன்று, மருத்துவமனைகளில் இன்றைக்கு மருந்துகள் பல இடங்களில் களவு போவதாகப் பார்க்கிறோம். சமீபத்தில் கூட, பெரம்பூரில் களவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மதுரையில் இப்படிப்பட்ட நிதழ்ச்சி நடந்திருக்கிறது. இப்படி நடந்து கொண்டே இருக்கிறது. இத்தகைய நிதழ்ச்சிகளை கட்டுப்படுத்த வேண்டும். மருத்துவ மனைகளில் மருந்திற்காக அரசாங்கத்தால் ஒதுக்கப்படும் உதவித் தொகை குறைவு; அதிலும் களவுபோனால் நிலைமை மிகவும் பரிதாபம் ஆகவே, இதை உடனடியாக கண்காணிக்க வேண்டியது அவசியம்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், கடந்த 3, 4 ஆண்டுகளாக இதே திட்டமன்றத்தில் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறேன். அதை மீண்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். வாசுதேவ நல்லூர் தொகுதியில், புளியங்குடி 60,000 மக்கட் தொகையைக் கொண்ட ஒரு முனிசிபாலிட்டி ஆகும். அங்கே ஒரு மருத்துவ மனை கிடையாது. இப்போது அங்கே ஒரு டாக்டர் இருக்கிறார்; லேடி டாக்டர் கிடையாது. அந்த நகரம் பெரும் வருமானம் இல்லாத ஒரு நகரமாகும். அப்படி சாதாரண, ஏழை எளிய மக்கள் வாழக்கூடிய அந்தப் பகுதியில் மருத்துவ மனை இல்லை

1981 மார்ச் 25]

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

என்பதை நான் நீண்டகாலமாகவே சொல்லிக் கொண்டு வருகிறேன். ஏற்கெனவே, சென்ற பட்ஜெட்டிலே நான் சொன்னபோது, அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்வதாக வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். ஆனால் என்ன ஆயிற்று? வாசுதேவநல்லூரில் ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் ஒன்று இருக்கிறது. அது இடிந்து 8 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. மீண்டும் கட்டப்பட வேண்டுமென்று பலமுறை கோரிக்கை விடுக்கப்பட்டும் கூட, அந்த இடிந்த கட்டிடத்திலேயே இருக்கிறது. அதைக் கட்டவேண்டியது மிக மிக அவசியம்.

அதேபோல், சிவகிரி ஒரு சப் தாலுகாவாக இருக்கிறது. அந்த தாலுகா சென்டரில் ஒரு மருத்துவ மனை கிடையாது. ஆகவே, வாசுதேவ நல்லூர் தொகுதி மருத்துவமனை இல்லாத தொகுதியாக இருக்கிறது. அங்கே ஒரு மருத்துவ மனை கட்ட வேண்டியது அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, அங்கே ஒரு சர்க்கரை ஆலையை உருவாக்குவதற்கு மத்திய அரசாங்கம் உரிமை வழங்கியும், அது ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில், இராஜபாளையம், சிவகிரி ஆகிய இடங்களில் கிட்டத்தட்ட 10,000 ஏக்கர்கள் கரும்பு சாகுபடி செய்யப்பட்டு வருகிறது. எனவே, அங்கே சர்க்கரை ஆலை ஏற்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பு ஏராளமாக இருக்கிறது. தவிர, அந்தப் பகுதியில் தொழில் வளம் கிடையாது. ஆகவே, இந்த அரசாங்கம் அங்கே ஒரு சர்க்கரை ஆலையை ஏற்படுத்தித் தருவது மிக மிக அவசியம். ஏற்கெனவே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே சர்க்கரை ஆலை உருவாக்குவது பற்றி இந்த சட்ட மன்றத்திலே கேள்வி கேட்டபோது, மினி பிளாண்ட் ஏற்பாடு செய்வதற்கு வசதியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால், மினி பிளாண்டுக்கான மிஷினரி இப்போது இல்லை என்று சொல்ல படுகிறது. பெரிய பிளாண்ட் ஏற்படுத்துவதற்கு 12,000 ஏக்கர்களில் கரும்பு சாகுபடி செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னாலும், இப்போது 10,000 ஏக்கர்களில் அங்கே கரும்பு சாகுபடி செய்ய தால், ஒரு சர்க்கரை ஆலையை உருவாக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பனை மரம் ஏறும் தொழிலாளர்கள், பனை மரத்திலே இருந்து கீழே விழுந்தால், அவர்கள் இறந்தால், அவர்கள் குடும்பத்திற்கு உதவித் தொகை, நிவாரணம் அளிப்பதற்கு உத்தரவு இருக்கிறது. ஆனால், நடைமுறையில் பார்க்கின்றபோது, கன்னியாகுமரியில் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியில், அரசாங்கத்தின் துணைத் செயலாளர் இரு. இராஜகோபாலன் ஒரு உத்திரவினை அனுப்பியிருக்கிறார்கள் அதில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்றால், திரு. செல்லப்பன், பனை மரத்திலே இருந்து அதிக உயரத்திலே இருந்து விழுந்தான், ஆதனால் இறந்தான் என்பது சந்தேகத்திற்கு இடமளிக்

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

[1981 மார்ச் 25]

கின்ற வகையில் பிரேத சான்று அறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ளதால், நிதி உதவி மறுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அதிக உயரத்திலே இருந்து விழுந்து இறந்தான் என்று சொல்லவேண்டுமானால், டாக்டர் நேரடியாக பார்த்திருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அதற்கான சர்டிபிகேட் கொடுப்பதிலே அர்த்தமிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த அரசாங்கத்தின் ஆணை பாதிக்கப்படக்கூடியதாக இருக்கிறது. அந்தக் குடும்பத்திற்கு உதவித் தொகை வழங்கப்படுவது இன்றைக்கு இந்த உத்திரவினால், உதாசீனப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதேபோல், குமரி மாவட்டத்தில் 16 பேர்கள் இறந்து, மரத்தின்மேலே இருந்து விழுந்து அவர்கள் குடும்பத்திற்கு நிதி உதவி செய்ய முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். செங்கோட்டைப் பகுதியில் இன்றைக்கு அரிசன பொதுமக்கள் முஸ்லீமாக மதம் மாறியிருக்கிறார்கள் (மணி அடிக்கப்பெற்றது).

திரு. ஏ. தங்கராசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1981-82 ஆம் ஆண்டு மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டி இந்த அரசை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகுமீ என்ற வகையில் ஏழை எளிய நடுத்தர மக்களின் இன்னல்களைத் தீர்த்து இன்பத்தைச் சேர்க்கும் புரட்சித் தலைவரின் புரட்சி பட்ஜெட்டை பாராட்டுகிறேன். இந்த அரசு இனவாரியாக பல சலுகைகளை ஏழை எளிய மக்களுக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன். சலுகை என்ற பெயரால் உடல் ஊனமுற்றோருக்கு உதவி நிதி, இலவச பேருந்து வசதி, விதவைகளின் குழந்தைகள் படிக்க உதவி; ஆதி திராவிட மாணவர்களுக்கு சலுகைகள்; குறைந்த விலையில் தாலிக்குத் தங்கம்; விவசாயிகளுக்கு கடன் வட்டி ரத்து சலுகை; மதுரையில் தமிழ் சங்கம்; தஞ்சையில் தமிழ் பல்கலைக் கழகம்; என். ஜி. ஓ. வினாருக்கு ஊதிய உயர்வு, அரசு ஊழியர்களுக்கு அடுக்கடுக்கான பல சலுகைகள் இப்படி புரட்சித் தலைவரின் அரசின் சாதனைகள் நீண்டு கொண்டு வருவதைப் பார்த்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

அதற்கடுத்து ஆதித் திராவிட வகுப்பைச் சார்ந்த ஒரு இலட்சம் வேளாண்மைக் குடும்பங்கள் கூட்டுறவு அமைப்பின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டு ஒவ்வொரு குடும்பத்திலிருந்துப் ஒருவர் வேளாண்மைப்பணி கூட்டுறவு சங்க உறுப்பினராக கொண்டு வரப்படுவர் என்றும், அந்த சங்கங்கள் வழங்கும் கடன் உதவியையும், பிற முன்னேற்ற பணிகளையும் பயன்

1981 மார்ச் 25]

[திரு. ஏ. தங்கராசு]

படுத்திக்கொண்டு இந்தச் சமுதாயத்தினர் தங்கள் வருமானத்தைப் பெருக்கி வளம் சேர்க்க இந்தத் திட்டம் வகையையும். 1981-82 ஆம் ஆண்டில் 40 ஆயிரம் பேருக்குச் சமுதாயத்தினர் உறுப்பினர்களாக சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டு ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் நூறு ரூபாய் உதவித் தொகை வழங்க இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்துள்ளது. அவர்கள் வாங்குகிற நூறு ரூபாய் வைத்து பயிர் கடன் பெறவும், பால் பண்ணை நடத்துதல், கோழி வளர்த்தல் போன்றவைகளுக்கு நடுத்தர காலக் கடன் பெறவும், அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயரவும், அவர்களுடைய இல்லாமையைப் போக்குவதற்கும், இந்த அரசு பல சலுகைகளை வழங்கி உள்ளது.

மேலும் பல சிறந்த திட்டங்களில் கிராமத் தன்னிறைவுத் திட்டமும் ஒன்றாகும். இந்தத் திட்டத்தின் வாயிலாக பல நலிவுற்ற பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் குடிநீர் வழங்குதல் இணைப்புச் சாலைகள் அமைத்தல்; மதுகுப் பாலங்கள் அமைத்தல்; அதி திராவிடர் குடியிருப்புப் பகுதிகளுக்கும் இடுகாடுகளுக்கும் பாதைகள் அமைத்தல்; சிறு பாசன ஆதாரங்களை மேம்பாடு செய்தல்; கிராமப்புறங்களில் மருந்தகங்கள் அமைத்தல்; மகப்பேறு - குழந்தை நல நிலையங்கள் அமைத்தல்; பள்ளிக்கட்டிடங்கள் அமைத்தல்; ஆதி திராவிடர்களுக்கு வீட்டு வசதிகளை அமைத்துக் கொடுத்தல் போன்ற சிறிய பணிகளால் 69 வளர்ச்சி வட்டாரங்கள் பயனை அடைந்துகொண்டு வருகின்றன. மேலும் இந்த ஆண்டு 150 வளர்ச்சி வட்டாரங்கள் இந்த நிதி நிலை அறிக்கை வழியாக பயன்பட இந்த அரசு செயல் திட்டம் தீட்டி உள்ளது. அதற்கடுத்து உடல் ஊனமுற்றோர் ஆண்டு கொண்டாடும் இந்த நேரத்தில் உடல் ஊனமுற்றோர் நலனுக்காக திட்டங்களுக்கு 1981-82 நிதிநிலை அறிக்கையில் 59 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி, ஊனமுற்ற சிறார்களை பேருந்துகளில் இலவசமாகப் பயணம் செய்ய அனுமதி தந்தமையால் இந்த அரசைப் பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-10]

அடுத்து கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பற்றியது. அவர்கள் மீது இந்த அரசு மீருந்த அக்கரை செலுத்தி வருகிறது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அண்மையிலே நூலின் விலையை உயர்ந்தபோது 20-ம் நம்பர் நூலிலிருந்து 40-ம் நம்பர் நூல்வரை நியாயமான விலையில் வழங்க இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்தது. தேங்கிக் கிடக்கும் கைத்தறித் துணியை விற்பனை செய்ய அரசு அவ்வப்போது பல் நேரங்களில் சலுகை அளித்து, கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய குடும்பங்களை வளப்படுத்துவதற்கு அரசு செயல்பட்டு வருவதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

[திரு. ஏ. தங்கராசு]

[1981 மார்ச் 25]

சிறு விவசாயிகளுக்கு வழங்கிய சலுகையின் விளைவாக இந்த அரசு 71 கோடி ரூபாய் கடன் தள்ளுபடி செய்துள்ளது. மேலும் சிறு விவசாயிகள் திருப்பிச் செலுத்தியிருந்த 23 கோடி ரூபாய் அடுத்த ஆண்டு கடன் நிலுவையை அரசு ஈடுசெய்யும் என்றும் அறிவித்துள்ளது. இப்படிச் சலுகைகளை எல்லாம் பார்க்கும்போது இந்த அரசு ஏழை எளிய விவசாயிகளுடைய கடன் சுமையைத் தளர்த்துவதற்கும் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும் செயல்பட்டு வருகின்றபோது நான் ஏழை விவசாயிகள் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவன் என்கின்ற முறையில் இந்த அரசைப் பாராட்டிப் போற்றுகிறேன்.

என்னுடைய குறிஞ்சிப்பாடி தொகுதியிலே உள்ள ஊராட்சி ஒன்றியம் அதனுடைய நிதியிலிருந்து இரண்டு மருத்துவ மனைகளை நிர்வாகம் செய்து வருகிறது. இருக்கின்ற நிதி ஆதாரத்தை வைத்து ஒன்றியம் இரண்டு மருத்துவ மனைகளை நிர்வாகம் செய்ய முடியவில்லை. அங்கே இருக்கின்ற மக்களுக்கு மருத்துவ வசதிகளைச் சீராகச் செய்யமுடியவில்லை. ஆகவே குள்ளஞ்சாவடி, குறிஞ்சிப்பாடி மருத்துவ மனைகளை அரசாங்கமே எடுத்து அரசாங்க மருத்துவ மனைகளாக மாற்றி அங்கே இருக்கின்ற மக்களுக்கு மருத்துவ வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நெய்வேலியிலே என்னுடைய தொகுதி பூராவும் அமைந்து இருக்கிறது. அங்கே 18 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வாழ்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்கள் நகரங்களுக்குச் செல்வதற்கும், அருகாமையில் உள்ள நகரங்களுக்குச் செல்வதற்கும் டவுன்பஸ் வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அங்கே இருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு அத்தியாவசியப்பண்டங்கள் நல்லமுறையிலே கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். அங்கே 18 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் இருந்தாலும், 50 ஆயிரம் வாக்காளர்கள் இருக்கிறார்கள். மொத்தம் 2 லட்சம் பேர்கள் அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிறார்கள். அங்கே உள்ளவர்கள் அவரவர்களுடைய பிள்ளைகளைப் படிக்க வைப்பதற்காக பாலிடெக்னிக் பள்ளி நெய்வேலிக்கு அருகாமையில் அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படி இருக்கின்ற குறைபாடுகளை உடனடியாகச் செய்து தரவேண்டுமென்று சொல்லி வாய்ப்புத் தந்ததற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1981 மார்ச் 25]

* திரு. க. பாரமலை : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1981-82 ஆம் வருட வரவு-செலவு அறிக்கையின்மீது நான் சார்ந்திருக்கின்ற தமிழ்நாடு காமராஜ் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதற்கு முன்பாக 1980-81 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட அறிக்கையில் நம்முடைய நிதியமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் பல்வேறு நல்ல திட்டங்களை எல்லாம் அறிவித்திருந்தார்கள். அவைகளை நாங்கள் மனமாரப் பாராட்டியிருக்கிறோம். குறிப்பாக தக்காவிக் கடன் ரத்து, விவசாயிகளுக்கு கடன் நிவாரணம், நியூஸ் பிரிண்ட் பேப்பர் மில்ஸ், மானாமதுரை, புதுக்கோட்டை ஆகிய இடங்களில் இஸ்டன்டியரியல் காம்ப்ளக்ஸ் இப்படிப் பட்ட பல்வேறு திட்டங்களை அறிவித்திருந்தார்கள். அந்த அளவுக்கு இந்தத் திட்டத்திலே சிறப்பான அம்சங்கள் இடம் பெறவில்லையென்றாலும் மதுரையில் ஒரு கோடி ரூபாய் செலவில் தமிழ்ச் சங்கம் நிறுவவும் தஞ்சையில் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் அமைக்கவும் முன்வந்திருப்பதற்காக நான் பாராட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விவசாயிகளுக்கு வட்டிச் சலுகை, அரசு அலுவலர்களுக்குச் சில சலுகைகள் ஆகியவை இதில் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக அரிசன மாணவ மாணவியர்க்கான சாப்பாட்டுக் கட்டணத்தை 15 ரூபாய் உயர்த்தியிருப்பதற்காகவும், அதற்கேற்ப நிதி ஒதுக்கம் செய்திருப்பதற்காகவும் உண்மையிலேயே நான் பாராட்டுகிறேன்; அதற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதைப்போல படிப்புதவித் தொகை 10 ரூபாய் உயர்த்தப்பட்டிருப்பதற்கும் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். என்றாலும், பெட்ரோல், டீசல் மீது விற்பனை வரி உயர்வு, பத்திரங்கள் மீது முத்திரைத் தீர்வை வரி உயர்வு, விற்பனை வரி உயர்வு ஆகியவை சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலே இருக்கின்ற மக்களைப் பாதிக்கும் என்பதால் அவைகளை விளக்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த வரவு-செலவுத் திட்ட அறிக்கையில் மது விலக்கு தளர்த்தப்பட்டு இருப்பதற்காக உண்மையிலேயே நான் மெத்த வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காரணம், நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் மதுவிலக்குக் கொள்கையில் மிகவும் ஆழமான நம்பிக்கை உடையவர்கள் என்பது மட்டுமல்ல, அவர்கள் முதலமைச்சராக

[திரு. க. பாரமலை]

[1981 மார்ச் 25]

வருவதற்கு முன்பே கூட, மதுவிலக்குப் பிரச்சாரத்தைக் கிராமங்களுக்குச் சென்று நேரடியாகவே நான் செய்வேன் என்று குற்றைத்திருக்கிறார்கள் என்பது மட்டுமல்ல; இந்த வரவு-செலவுத் திட்ட அறிக்கையிலே கூட இந்த அரசு மதுவிலக்குக் கொள்கையில் அழுத்தமான நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட அவர்கள், மதுவிலக்குக் கொள்கையில் அழுத்தமான நம்பிக்கை கொண்டிருக்கின்ற அவர்கள் இப்பொழுது மது விலக்கைத் தளர்த்தியிருப்பது எங்களுக்கு மிக்க வேதனையைத் தருகிறது.

ஆனால், மதுவிலக்கைத் தளர்த்தியிருப்பதற்குச் சொல்லியிருக்கின்ற காரணம், மதுவிலக்குச் சட்டம் நடைமுறையில் இருக்கவில்லை என்பது மட்டுமல்ல; மதுவிலக்கு இருக்கிறதா என்ற ஐயப்பாடு கொள்ளுமளவிற்கு இன்றைக்குச் சூழ்நிலைகள் இருப்பதாகச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு நாட்டிலே இருக்கின்ற பல்வேறு சட்டங்கள் சரிவர அமல் செய்யப்படுகின்றனவா என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். விற்பனை வரிச் சட்டம், வருமான வரிச் சட்டம் மற்றும் குற்றவியல் தடுப்புச் சட்டம் எல்லாம் இன்றைக்கு ஏகபோகமாக மீறப்பட்டு வருகின்றன என்பதை நாம் சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியாது. அதைப் போலவே ஆரோக்கியமான சமுதாய வாழ்விற்குச் சவாலாக இருந்து கொண்டிருக்கின்ற, அவமானகரமாகக் கருதப்பட்டு வந்த விபச்சாரத்தைத் தடை செய்வதற்காக விபச்சாரத் தடுப்புச் சட்டம் இருக்கிறது. அது எப்படி அமல் செய்யப்படுகிறது? தங்கும் விடுதிகளிலேயிருந்து இன்றைக்கு நடு வீதிக்கு விபச்சாரம் வந்து விட்டது. இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்னால் சென்னை மாநகர வீதியிலே விபச்சாரத்திற்கு அழைத்ததாக வழக்கு தொடரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த அளவிற்கு இன்றைக்கு விபச்சாரத் தடைச் சட்டம் அமல் செய்யப்பட முடியவில்லை என்பதற்காக அந்தச் சட்டத்தை நீக்கி விட வேண்டுமென்று சொல்வதை எந்த நாகரீகமான சமுதாயமும் ஒப்புக் கொள்ளாது என்பதை நான் தாழ்மையோடு கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மதுவிலக்குச் சட்டத்தைத் தளர்த்துவதால் 200 கோடி ரூபாய் வருமானம் வரும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இதற்காக லைசென்ஸ் பெற்று, கள், சாராயம் விற்பவர்கள் நிச்சயமாக ஆயிரம் கோடி ரூபாய்க்கு மேல் சம்பாதிப்பார்கள் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. அந்த ஆயிரம் கோடி ரூபாய் யாரிடமிருந்து வருகிறது என்பதைச் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்; சமுதாயத்தில் உள்ள ஏழை எளிய மக்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், பிற்படுத்தவர்கள்

1981 மார்ச் 25]

[திரு. க. பாரமலை]

ஆகியவர்களிடமிருந்து அந்த ஆயிரம் கோடி ரூபாயை அவர்கள் பெறப் போகிறார்கள். ஆகவே, அதை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் இந்த மதுவிலக்கைப் பூர்ணமாக அமல் படுத்த வேண்டுமென்று நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்களும், முதறிஞர் இராஜாஜி அவர்களும் இந்தத் திட்டத்தை அமல் செய்தார்கள் என்பதை நான் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக ஆளும் தரப்பிலேயிருந்து இங்கேயுள்ள இந்திரா காங்கிரஸ் தரப்பைப் பார்த்துக் கேட்கப் படும் ஒரே கேள்வி என்னவென்றால், இது சம்பந்தமான கொள்கை தமிழ்நாடு காங்கிரசுக்கு மட்டும்தானா, அகில இந்திய அளவில் இல்லையா, மற்ற மாநிலங்களில் இதை அமல் நடத்தாததன் காரணம் என்ன என்ற கேள்வியைக் கேட்கிறார்கள்.

இதைப் பொறுத்த வரையில் நான் சொல்வது என்னவென்றால், எந்தவிதமான சந்தேகத்திற்கும் அப்பாற்பட்டு, 1969 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பிருந்த ஒன்று பட்ட காங்கிரசாக இருந்தாலும் சரி அதற்குப் பிறகு இன்றைக்குப் பிரிந்து பல்வேறு கூறுகளாக காட்சியளிக்கின்ற காங்கிரஸ் கட்சிகளாக இருந்தாலும் சரி, மதுவிலக்கு என்பது அகில இந்திய காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தின் அசைக்க முடியாத, புனிதமான கொள்கை. மதுவிலக்கு பூரணமாக அகில இந்தியாவிலும் அமல் படுத்தப்பட வேண்டுமென்பது இன்றைக்கிருக்கின்ற நிலை என்பதை நான் தெளிவாகச் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். ஆகவேதான் அகில இந்திய காங்கிரசிலே தீர்மானம் நிறைவேற்றி ஒவ்வொரு மாநிலமும் அதைச் செயல் படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தந்த மாநிலங்கள் இதைப் படிப்படியாக அமல் நடத்தியே தீர வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியிருந்தார்கள். அதற்கு முன்னோடியாகத்தான் நம்முடைய தமிழக அரசு இருந்தது ; தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் இருந்தார்கள் ; முதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள் இருந்தார்கள்.

ஆகவே நான் இன்றைக்குக் கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால், இங்கே இருக்கின்றவர்களுக்கு காங்கிரஸ் என்று சொல்லிக் கொள்ள அருகதை உண்டு என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு மதுவிலக்கில் பூரண நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும் ; மது அருந்துவது கெட்ட பழக்கம் ; அதை எதிர்க்க வேண்டுமென்ற அடிப்படைக் கொள்கை இருக்கும். தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல ; அகில இந்தியாவிலேயும் மதுவிலக்கு பூர்ணமாக அமல் படுத்தப்பட வேண்டுமென்று ஒவ்வொரு காங்கிரஸ்காரனும் பாடுபட வேண்டும். எங்கள் காங்கிரசைப் பொறுத்த வரையில் டெல்லியுடன் இருந்த தொடர்பை அறுத்துக் கொண்டு எங்களுடைய அதிகார எல்லை

[திரு. க. பாரமலை]

[1981 மார்ச் 2]

டை இந்த மாநில அளவிற்குள் குறுக்கிக் கொண்டு விட்டோம் என்பதை அறிவீர்கள் ; ஆகவே அகில இந்தியத் தொடர்புடைய இந்திரர் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களையும் மற்றவர்களையும் நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன் ; இன்றைக்கு மது விலக்கை அகில இந்தியா அளவிலே அமல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதில் தவறு இல்லை. இன்றைக்கு அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி கொள்கைகளை வகுப்பதில் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கு எந்த அளவிற்குச் செல்வாக்கு இருக்கிறது என்பதை நான் நன்றாக அறிந்திருக்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1.20]

ஆகவே, நான் அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு இருக்கிற செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி அகில இந்திய ரீதியிலே மதுவிலக்கு அமல் நடத்தப்படவேண்டும் என்று அவர்கள் போராடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன் இன்றைக்கு மற்ற மாநிலங்களில் மதுவிலக்கு அமல் நடத்துவது எப்படி இருந்தாலும் தமிழகத்தில் பக்கத்திலே உள்ள பாண்டிச் சேரியிலாவது அதை அமல் நடத்துவதற்கு அவர்கள் மத்திய அரசை, அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி மூலமாக வற்புறுத்த வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு அதை அமல் நடத்தத் தாமதம் ஆனாலும் கூட, மதுவிலக்கை பெரும் தொகை இழப்பிலே அமல் நடத்துகின்ற மாநிலங்களில், அதனாலே ஏற்படுகின்ற இந்த இழப்பையாவது ஈடுசெய்வதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்த வேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல ஆளுநர் கட்சியை நான் வேண்டிக் கொள்வது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இடையிலே மதுவிலக்கைத் தளர்த்தியதன் காரணமாக ஒரு புதிய குடிக்கின்ற தலைமுறையை உருவாக்கியது என்று நாம் சொல்லுகின்ற நேரத்தில், நீங்களும் தயவு செய்து மறுபடியும் அத்தகைய ஒரு தலைமுறையை உருவாக்க இடம் அளிக்கின்ற வகையில் மதுவிலக்கைத் தளர்த்தி இருப்பதை தயவு செய்து மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட கால அளவை வைத்து பின்னர் மீண்டும் மதுவிலக்கை அமல் படுத்த வேண்டும் என்று இந்த அமைச்சரவையை நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வறட்சியைப் பொறுத்தவரையில் இது குறித்து இந்த சட்டமன்றத்திலே 2 நாட்கள் நாம் விவாதித்தோம். அகற்குப் பின்னாலே முதலமைச்சர் அவர்களும், என்னுடைய இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் நீர்ப்பாசன துறை அமைச்சரும்

1981 மார்ச் 25]

[திரு. க. பாரமலை]

விவசாயத் துறை அமைச்சரும் சுற்றுப்பயணம் சென்று பல் வேறு நடவடிக்கைகளைப் பார்த்தார்கள். அமைச்சர்களின் சுற்றுப்பயணத்தைத் தொடர்ந்து அங்கே வறட்சிப் பணிகள் முடுக்கிவிடப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும், போதிய நிதி வசதி இல்லாத காரணத்தால் இன்றைக்கு வறட்சி நிவாரண வேலைகள் தேங்கி கிடக்கின்றது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். “வறட்சி நிலையின் கடுமையைப் பற்றியும் வறட்சி நிலைமைகளை நேரில் கண்டறிய அதிகாரிகள் குழு ஒன்றை அனுப்பி வைப்பதன் அவசியம் பற்றியும் மத்திய அரசுக்கு ஏற்கெனவே எழுதியுள்ளோம்” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இதற்கு மத்திய அரசின் பதில் ஏன் கிடைக்கவில்லை என்று தெரியவில்லை. “மத்திய அரசு தன்னால் இயன்ற அளவு நிதி உதவியை இம்மாநில அரசுக்கு வழங்குமென்று நான் நம்புகிறேன்” என்று நம்பிக்கைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

அதேபோல சமீபத்தில் ஒரு குவிண்டாலுக்கு 115-லிருந்து 130 ரூபாயாக கோதுமை விலையை மத்திய அரசு உயர்த்தி இருக்கிறது. அதற்கு ஏற்றவகையில் நெல் விலையை உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் உயர்த்துவார்கள் என்று நம்புகிறோம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே இன்றைக்குப் பல்வேறு நிலைகளிலே மத்திய தொகுப்பு ஏற்பாட்டிலிருந்து அதிக அளவுக்கு அரிசியை ஒதுக்கிடு செய்ய வேண்டும். ஒதுக்கிடு செய்த அளவினை விரைவிலே வந்து சேருவதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று மத்திய அரசைக் கேட்டிருக்கிறோம். 3,000 டன் கோதுமைக்குப் பதிலாக 10,000 டன் கோதுமை வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஆகவே இப்படிப்பட்ட இந்தக் கோரிக்கைகள் பற்றி எல்லாம் மத்திய அரசு என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது. ஏன் இது வரையில் அதிகாரிகள் குழு அனுப்பப்படவில்லை. அல்லது அனுப்புவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளாவது எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று கூட தெரியவில்லை. இதற்கு என்ன காரணம் என்றும் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அதோடு மட்டுமல்ல, நான் சொல்ல விரும்புவது, இன்றைக்கு எரிசாராயத்தைப் பற்றி.... (மணி அடிக்கப் பெற்றது.)

*திரு. பி. மொக்கையன் : துணை சபாநாயகர் அவர்களே, 1981-82ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையிலே என்னைப் பேச அனுமதித்ததற்காக, நான் சார்ந்திருக்கின்ற அகில இந்திய

[திரு. பி. மொக்கையன்]

[1981 மார்ச் 25]

பார்வார்டு பிளாக் சார்பில் எனது பணிவான வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, அடியேனுடைய சிற்றறிவுக்கு எட்டிய சில விவரங்களை இங்கே பேச ஆசைப்படுகிறேன்.

நமது நாவலர் அவர்கள் அளித்துள்ள 1981-82ஆம் ஆண்டுக் கான நிதிநிலை அறிக்கை பலதரப்பட்ட மக்களும், ஏழை எளிய மக்களும், விவசாய மக்களும், தொழிலாள மக்களும், அரிசன மக்களும், நெசவாள மக்களும், அத்தனைப் பேர்களும் வாழ்த்தி வரவேற்கக் கூடிய ஒரு சிறந்த பட்ஜெட் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலும், மதுரை மாவட்டத்திலும், தருமபுரி மாவட்டத்திலும், வடாற்காடு மாவட்டத்திலும், செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலும், புதுக் கோட்டை மாவட்டத்திலும் இயற்கையே சதி செய்ததுபோல் மழை பெய்யாமல் இருந்து விட்ட காரணத்தால், அங்கேயிருக்கும் மக்கள் வாடி வதங்கிக்கொண்டு, எங்கே செல்கிறோம், எப்படி வாழப்போகிறோம் என்று தெற்கு வடக்குத் தெரியாமல் தவித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட பகுதிகளில் கிராமங்கள் தோறும் ரேசன் கடைகள் திறந்து, இந்த வறட்சித் தடுப்புப் பணிகளை ஒரு போர்க்கால நடவடிக்கை போல் செய்து, அந்த மக்கள் மனதில் மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் தாங்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு தாங்களே விலை நிர்ணயம் செய்யும் உரிமையை அரசாங்கம் அளிக்க வேண்டும், அப்படி அவர்கள் நிர்ணயிக்கிற விலையை மத்திய அரசாங்கமும், மாநில அரசாங்கமும் ஏற்று, அதை ஒரு சட்டமாக இயற்றி அவர்களின் விளைபொருள்களுக்கு விலை நிர்ணய உத்தரவாதம் அளிக்கவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மாமன்றத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்வது எல்லாம், அரிசன மக்களுக்கு அத்தனை நல்லதையும் செய்யவேண்டும் என்று இங்கே இருக்கும் அரசாங்கமும், இங்கே இருக்கும் அத்தனை கட்சிகளும் மிகுந்த அக்கரை காட்டிவருவதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். அதே நேரத்தில் அரிசனங்களில் ஒரு பகுதியினர் தொழில் இழந்து தவிக்கின்றனர். அதற்குக் காரணம் விவசாயிகள் கிணற்றில் இருந்து தண்ணீர் இறைக்கும் தோல் பறி உபயோகித்து வந்தார்கள். ஒரு விவசாயி 3 போகம் பயிர் செய்கிறான் என்று சொன்னால் 10 பறி வாங்குவான். ஒவ்வொரு பறிக்கும் ஒரு கலம் நெல் விவசாயிகளிடமிருந்து அதற்குக் கூலி ஊரகப் பெறுவான். 10 பறி தைத்தால் அவனுக்குப் பத்து கனம்

1981 மார்ச் 25]

[திரு. பி. மொக்கையன்]

நெல் கிடைக்கும். ஆண்டு முழுவதும் அவன் சாப்பிடுவதற்கு வசதியாக அந்த நெல் இருக்கும். தற்போது விவசாயிகள் பம்பு செட் போட்டு தண்ணீர் இறைத்துக்கொள்வதால் இந்தப் பறி உபயோகிப்பது நின்றுவிட்டது. அதன் காரணமாக அந்தத் தொழில் செய்து வந்தவர்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக அவன் எங்கே போய் எப்படி வாழ்வது என்று தெற்கு வடக்கு தெரியாமல் தத்தளித்துக்கொண்டு அருகில்உள்ள பல நகரங்களில் தெருக்களில் போவோர் வருவோரின் பாதங்களைப் பார்த்து கொண்டு பரிதாபத்துடன் தன் பெண்டு பிள்ளைகளுடன் ஏங்கி தவித்துக் கொண்டு இருக்கிறான். சென்னைப் பட்டினத்தில் பலர் தெரு ஓரங்களில் இந்தத் தொழிலைச் செய்து கொண்டு காலத்தைக் கழித்து வருகிறார்கள். இது வரையிலும் அவர்களுக்கு எந்த அரசும் உதவி செய்யவில்லை. ஆகவே, அந்த அரிசன மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று சொன்னால், அவர்களுக்குப் பல இடங்களில் கடன் வசதி கொடுத்து, கூட்டுறவு முறையில் அவர்களை ஒன்று திரட்டி, அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிற தோல் பொருள்களை வாங்கி, அதற்கு வணிக வசதியும் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தற்போது செருப்புத் தைக்கும் தொழிலிலும் பல ஜாதிக்காரர்கள் வந்துவிட்டதால், இந்த அரிசன மக்களின் நிலையை உயர்த்த அரசு எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுக்கவேண்டும் என்று மிகமிகப் பணிவோடு இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னையில் பாரிமுனையில் இருக்கிற சாலைக்கு நேதாஜி சுபாஸ் சந்திரபோஸ் சாலை என்று பெயர் வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அங்கே பல்வேறு கடைகள் இருக்கின்றன. ஒரு பக்கத்தில் வெள்ளைக்காரன் சிலை இருக்கிறது. இந்த நாட்டிற்கு ராணுவ ரீதியில் விடுதலை வேண்டும் என்று வீறு கொண்டு எழுந்த தலைவர் நேதாஜி சுபாஸ்சந்திர போஸ் அவர்களின் பெயரை வைத்து விட்டு, அங்கே ஒரு வெள்ளைக்காரர் சிலை இருப்பது பொருத்தமுடையதாக இல்லை. ஆகவே, அங்கே நேதாஜி அவர்களுக்கு ஒரு சிலை வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1.30]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவையின் அனுமதியுடன் நேரத்தை சிறிது நீட்டிக்கிறேன்.

[திரு. பி. மொக்கையன்] [1981 மார்ச் 25]

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. பி. மொக்கையன் : தலைவர் அவர்களே,
வங்காளம் தந்திட்ட சிங்கமாம்
எங்களின் நேதாஜி—உலக
வரலாறு காணாத பெரும்பணி
செய்தவர் நேதாஜி

பொங்கும் கடலென போர்முரசு
கண்ட நேதாஜி—இந்த
பொன்னான தேசங்கள் எல்லாம்
புகழ்ந்திடும் நேதாஜி.

சரித்திரம் கண்ட நெப்போலிய
சக்ரவர்த்திபோல் இருப்பார் நேதாஜி
யாரும் சாதிக்காத வீரப்போர்க்கொடி
தூக்கிய சரித்திரநாயகன் நேதாஜி.

ஐ.என்.ஏ. படைகொண்டு ஆங்கில அரசை
ஆட்டிப்படைத்தவர் நேதாஜி

ஜெர்மன் அமெரிக்க சோவியத்து அரசெல்லாம்
நடுங்கிட அரும்படை கண்டவர் நேதாஜி.

பர்மாவிலே அன்று புதுமை நிலவிட
பணிபல செய்தவர் நேதாஜி

நமது யாரததேசத்தின் மானத்தைக் காத்திட
தியாகம் புரிந்தவர் நேதாஜி

முப்படைபோல் வீரப்போர்படை நடத்தி
மும்முனை வென்றவர் நேதாஜி

எங்கள் முத்துராமலிங்கத்தேவர் வணங்கிடும்
அற்புதத் தலைவர் நேதாஜி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய
அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை 26-3-1981ஆம் தேதி
காலை 9-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-32 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்
பெற்றது